

I. ALGEMEEN

1. Inleiding

In dit eindejaarsbesluit is een aantal wijzigingen opgenomen van het Algemene douanebesluit, enkele uitvoeringsbesluiten op het terrein van de directe belastingen, de indirecte belastingen, het formele recht en het internationale belastingrecht en een eerder wijzigingsbesluit. De wijzigingen vloeien onder andere voort uit de wijzigingen in de wetgeving bij het Belastingplan 2020 (BP 2020), het Belastingplan 2021 (BP 2021), de Fiscale verzamelwet 2021 (FVW 2021), en de Wet beperking liquidatie- en stakingsverliesregeling en de Wet aanpassing box 3. Het besluit betreft de volgende wijzigingen:

- aanpassingen in het Uitvoeringsbesluit inkomstenbelasting 2001 (UBIB 2001) in verband met:
 - het invoeren van een renseigneringsverplichting voor betalingen voor werkzaamheden en diensten door inhoudingsplichtigen en collectieve beheersorganisaties;
- aanpassingen in het Uitvoeringsbesluit Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (UB Awir) in verband met:
 - het wijzigen van de regels omtrent de te verstrekken gegevens voor de kinderopvangtoeslag;
 - het aanbrengen van enkele redactionele wijzigingen;
- aanpassingen in het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965 (UBLB 1965) in verband met:
 - het verkorten van de maximale looptijd van de 30%-regeling voor ingekomen werknemers;
 - het laten vervallen van een verplichting tot vermelding van het loonheffingsnummer vanwege mogelijke verwijzing naar het burgerservicenummer (bsn) van de inhoudingsplichtige;
 - het laten vervallen van een niet meer van belang zijnde bepaling;
- aanpassingen in het Besluit fiscale eenheid 2003 (BFE 2003) in verband met:
 - het aanpassen van enkele verwijzingen in verband met de Wet beperking liquidatie- en stakingsverliesregeling;
- aanpassingen in het Uitvoeringsbesluit omzetbelasting 1968 (UBOB 1968) in verband met:
 - het introduceren van de mogelijkheid om de terbeschikkingstelling van personeel in het kader van WMO-zorg en jeugdzorg onder voorwaarden van btw vrij te stellen;
- aanpassingen in het Algemeen douanebesluit (Adb) in verband met:

Met opmerkingen NB deze afkorting wordt in deze nota verder niet gebruikt; als dat zo blijft, kan de afkorting hier ook weg

Met opmerkingen Idem (NB het staat verderop wel voluit; ik zou dat daar vervangen door de afkorting)

Met opmerkingen idem

- het aanwijzen van goederen die als waardevolle goederen gezien worden, in het kader van de kennisgevingsplicht voor liquide middelen, waardevolle goederen en documenten;
- aanpassingen in het Uitvoeringsbesluit belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992 (UB BPM 1992) in verband met:
 - de wijziging van het belastbare feit voor de bpm;
 - het verduidelijken van de mogelijkheid tot teruggaaf van bpm bij export;
- aanpassingen in het Uitvoeringsbesluit motorrijtuigbelasting 1994 (UB MRB 1994) in verband met:
 - het aanvullen van de gelijkstelling van trikes en quads met motorrijwielen voor trikes en quads die op de Nederlandse weg rijden met een buitenlands kenteken of zonder kenteken;
- aanpassingen in het Uitvoeringsbesluit belastingen op milieugrondslag (UBbm) in verband met:
 - het opnemen van nadere regels omtrent de wijze waarop het gewicht wordt bepaald van de afvalstoffen die bij overbrenging naar het buitenland worden betrokken in de afvalstoffenbelasting;
 - het vervallen van het verlaagd tarief in de energiebelasting voor lokaal opgewekt elektriciteit;
 - het stellen van nadere regels omtrent de toepassing van een verlaagd tarief in de energiebelasting voor walstroom;
 - het opnemen van nadere regels omtrent de berekening van een teruggaaf in de energiebelasting;
 - het opnemen van voorwaarden voor de belastingvermindering oninbare debiteuren voor diverse milieubelastingen;
- aanpassingen in het Uitvoeringsbesluit kostenverrekening en gegevensuitwisseling Wet waardering onroerende zaken (UB kostenverrekening en gegevensuitwisseling Wet WOZ) in verband met:
 - het aanwijzen van een bestuursorga~~nen~~ dat bevoegd is tot gebruik van de WOZ-waarde ~~en/of~~ de daarbij behorende temporele en meta-kenmerken van een onroerende zaak ten behoeve van een specifiek omschreven doel;
- aanpassingen in het Besluit voorkoming dubbele belasting 2001 (Bvdb 2001) in verband met:
 - het wijzigen van het effectieve tarief van de innovatiebox;
- aanpassingen in het Besluit van 21 december 2016 tot wijziging van enige wetten en uitvoeringsbesluiten op het gebied van de belastingen (Stb. 2016, 549) in verband met:
 - het verlengen van de toepassing van een verlaagd tarief voor openbare laadpalen;

Met opmerkingen Gelet op de tekst van het UB

- aanpassingen in het Besluit toevoeging mediation in verband met:
 - het niet laten doorwerken van de verhoging van het heffingsvrije vermogen in box 3 naar de vermogenstoetsen van inkomensafhankelijke regelingen.

Met opmerkingen Tbv de consistentie (en in lijn met de Wet IB 2001)

2. Toelichting op enkele wijzigingen

2.1 Uitvoeringsbesluit inkomstenbelasting 2001

2.1.1 Renseignering gegevens en inlichtingen aan de Belastingdienst

De Belastingdienst heeft periodiek bepaalde gegevens en inlichtingen nodig ten behoeve van de voor de aanslagregeling benodigde contra-informatie en in het kader van de benodigde informatie voor de vooraf ingevulde aangifte (VIA). Hiertoe zijn op grond van de Wet inkomstenbelasting 2001 (Wet IB 2001)¹ bepaalde administratieplichtigen aangewezen om uit eigen beweging bepaalde gegevens en inlichtingen bij de inspecteur (oftewel: de Belastingdienst) aan te leveren. Daarbij dient de administratieplichtige het bsn te vermelden van degene op wie de gegevens en inlichtingen betrekking hebben.² De wettelijke grondslag hiervoor is opgenomen in de Algemene wet inzake rijksbelastingen (AWR). Op grond van de AWR dient een betrokkene het bsn voorts aan die aangewezen administratieplichtigen te leveren voor dat doel. Dit dient uiterlijk te gebeuren op het moment waarop de betreffende administratieplichtige aan zijn renseigneringsverplichting voldoet.³ De Belastingdienst heeft het bsn nodig om de informatie op een effectieve wijze te kunnen gebruiken gedurende het uitvoerings- en toezichtsproces. Welke administratieplichtigen het betreft en welke gegevens en inlichtingen zij verder moeten verstrekken, is opgenomen in het UBIB 2001.⁴ Voor de Belastingdienst is de te verkrijgen informatie van groot belang voor het uitvoerings- en toezichtproces.

Met ingang van 1 januari 2021 wordt voornoemde gegevensverstrekking aan de Belastingdienst uitgebreid. Dit ziet op een verplichting voor de periodieke renseignering van gegevens en inlichtingen uit het zogenoemde formulier IB-47, onder vermelding van het bsn. Met het formulier IB-47 vraagt de Belastingdienst informatie op over uitbetalingen voor werkzaamheden en diensten die in de inkomstenbelasting doorgaans zullen behoren tot het belastbare resultaat uit overige werkzaamheden.⁵ Tot april 2018 werd hierbij het bsn uitgevraagd. Aangezien is geconstateerd dat er een onvoldoende wettelijke basis is voor de bsn-uitvraag met het formulier IB-47, is de Belastingdienst hiermee gestopt.⁶ Omdat voor de belastingheffing de

¹ Artikel 10.8, eerste lid, Wet IB 2001.

² Artikel 10.8, eerste lid, Wet IB 2001 in verbinding met artikel 53, tweede en derde lid, AWR.

³ Artikel 43a van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994 (UR AWR 1994).

⁴ Artikel 22 UBIB 2001.

⁵ Onder een overige werkzaamheid wordt verstaan het verrichten van enige vorm van arbeid in het economische verkeer, die is gericht op het behalen van een geldelijk voordeel en niet is aan te merken als winst uit onderneming of als loon uit dienstbetrekking.

⁶ Zie ook de 21e Halfjaarsrapportage van de Belastingdienst: bijlage bij Kamerstukken II 2017/18, 31066, nr. 401, p. 10.

gegevens en inlichtingen uit het formulier IB-47 van groot belang zijn, is onderzocht wat binnen de wettelijke kaders mogelijk en wenselijk is voor de periodieke renseignering van deze gegevens en inlichtingen onder vermelding van het bsn. Op basis van dit onderzoek wordt een nieuwe bepaling ingevoerd⁷ die eenzelfde grondslag kent als de bestaande renseigneringsbepaling.⁸ Daarbij geldt – net zoals het geval is voor genoemde bestaande renseignering – een wettelijke grondslag voor het door de administratieplichtige verstrekken van het bsn aan de Belastingdienst.⁹

De nieuwe renseigneringsverplichting gaat gelden voor twee groepen administratieplichtigen. Allereerst betreft dit inhoudingsplichtigen in de zin van de Wet op de loonbelasting 1964 (Wet LB 1964) die betalingen doen aan een natuurlijk persoon voor werkzaamheden en diensten die zijn verricht voor de inhoudingsplichtige zelf of een met de inhoudingsplichtige verbonden vennootschap.

Daarnaast betreft dit zogenaamde collectieve beheersorganisaties (cbo's). Dit zijn organisaties die namens een groep van rechthebbenden optreden om zonder winstoogmerk vergoedingen voor een auteursrecht of naburig recht te innen en onder rechthebbenden te verdelen. Rechthebbenden in de zin van de Auteurswet of de Wet op de naburige rechten, zoals schrijvers, fotografen, uitvoerend kunstenaars, producenten en uitgevers, oefenen een deel van hun rechten op vrijwillige basis dan wel op grond van de wet collectief uit. Zij hoeven dan niet zelf bij te houden wat er met hun creatie gebeurt en hun vergoeding niet zelf bij alle gebruikers van hun werk te innen. Cbo's innen en/of verdelen de vergoedingen en doen als tussenschakel betalingen aan rechthebbenden. Het is wenselijk ook laatstgenoemde omvangrijke categorie betalingen onder te brengen in de renseigneringsverplichting. Cbo's zullen veelal ook inhoudingsplichtige zijn in de zin van de Wet LB 1964 en vallen voor zover zij betalingen doen aan een natuurlijk persoon inzake voor hem of een met hem verbonden vennootschap verrichte werkzaamheden en diensten dan voor deze betalingen reeds onder eerstgenoemde groep administratieplichtigen waarvoor de renseigneringsverplichting gaat gelden.

Door deze twee – mogelijk deels overlappende – groepen administratieplichtigen aan te wijzen voor de twee genoemde categorieën van betalingen voor werkzaamheden en diensten wordt het grootste deel van de bestaande uitvraag via het formulier IB-47 ondervangen. Voor inhoudingsplichtigen zijn de verplichtingen op het vlak van gegevensverwerking bekend en is de administratie hierop reeds ingericht. Inhoudingsplichtigen zijn immers al wettelijk verplicht om persoonsgegevens van werknemers, waaronder het bsn, te verwerken. Van deze groep mag derhalve redelijkerwijs worden verwacht dat zij zorgvuldig met de persoonsgegevens in de administratie omgaat en op korte termijn aan de betreffende renseigneringsverplichting kan voldoen. Voor cbo's geldt, voor zover zij niet reeds als inhoudingsplichtige bekend zijn met voornoemde gegevensverstrekking, dat zij doorgaans een uitgebreide ledenadministratie bijhouden waar ook persoonsgegevens zoals naam en adres deel van uitmaken. Ook van deze groep mag derhalve redelijkerwijs eenzelfde zorgvuldigheid worden verwacht. Daarnaast zal de wijziging van de werkwijze om mede op basis van de ledenadministratie in plaats van via het formulier IB-47 ~~via het formulier IB-47~~ gegevens over de betalingen aan rechthebbenden aan de Belastingdienst te

Met opmerkingen Met komma

Met opmerkingen Dat zit m.i. al in het doen van betalingen

⁷ Artikel 22a UBIB 2001.

⁸ Artikel 10.8, eerste lid, Wet IB 2001.

⁹ Artikel 10.8, eerste lid, Wet IB 2001 in verbinding met artikel 53, tweede en derde lid, AWR.

leveren naar verwachting beperkt zijn, waardoor verwacht mag worden dat tijdig aan de renseigneringsverplichting zal kunnen worden voldaan.

De verplichting om gegevens aan de Belastingdienst te verstrekken is met inachtneming van de uitvoerbaarheid voor administratieplichtigen beperkt tot objectief te onderscheiden gegevens over betalingen die naar verwachting tot belastbare inkomsten leiden die doorgaans tot het belastbare resultaat uit overige werkzaamheden behoren. Om dit te bewerkstelligen, zijn betalingen ten aanzien van bepaalde werkzaamheden en diensten uitgesloten van de verplichting. Daarbij is ervan uitgegaan dat het voor de administratieplichtige op basis van bij hem bekende feiten en omstandigheden steeds duidelijk moet zijn wat hij wel of niet moet renseigner. Ten eerste zijn de werkzaamheden en diensten uitgesloten die zijn verricht als werknemer, artiest of beroepssporter als bedoeld in de Wet LB 1964 of als lid van een buitenlands gezelschap als bedoeld in die wet. Als de werkzaamheden in die hoedanigheid zijn verricht, valt de betaling al onder de loonbelasting en wordt deze reeds gerenseigneerd. Voor personen die niet als artiest, beroepssporter of lid van een buitenlands gezelschap worden aangemerkt omdat zij inwoner zijn van Aruba, Curaçao, Sint Maarten, de BES eilanden of een land waarmee Nederland een verdrag ter voorkoming van dubbele belasting heeft gesloten, is de renseigneringsbepaling eveneens niet van toepassing. Deze personen zijn over het inkomen dat zij verkrijgen in de hoedanigheid van artiest, beroepssporter of gezelschap namelijk geen belasting verschuldigd in Nederland, waardoor renseigering niet nodig is. Ten tweede zijn de werkzaamheden uitgesloten die zijn verricht als vrijwilliger als bedoeld in de Wet LB 1964. Betalingen aan vrijwilligers die in overeenstemming met de Wet LB 1964 niet tot het loon behoren zullen in de meeste gevallen bij de vrijwilliger niet tot belastbare inkomsten leiden. Ten derde zijn werkzaamheden en diensten uitgesloten waarvoor een factuur is uitgereikt als bedoeld in de Wet OB 1968 waarop de omzetbelasting is vermeld. De administratieplichtige is in staat om op basis van dit criterium een deel van de betalingen voor werkzaamheden uit te sluiten van de renseigering. De belastingplichtigen die deze werkzaamheden verrichten zijn reeds bekend bij de Belastingdienst waardoor (vooralsnog) geen extra informatiestroom op gang hoeft te worden gebracht.

Tot slot zijn vergoedingen voor een auteursrecht of naburig recht aan erfgerechtigden uitgezonderd van de renseigneringsverplichting. Voor de erfgerechtigde, waaronder de legataris, behoren de rechten tot de bezittingen van box 3 en behoren de vergoedingen niet tot het resultaat uit overige werkzaamheden. Zij kunnen daarom worden uitgezonderd van de nieuwe renseigneringsstroom.

Zoals hiervoor opgemerkt zullen de betalingen naar verwachting behoren tot belastbare inkomsten die doorgaans tot het belastbare resultaat uit overige werkzaamheden behoren. Hoewel met voornoemde afbakening van te renseigner betalingen getracht wordt zoveel mogelijk hierbij aan te sluiten, zal de afbakening niet geheel sluitend zijn. Een deel van de betalingen kan voor betrokkenen kwalificeren als winst uit onderneming of (in een beperkt aantal gevallen) per saldo geen belastbare inkomsten of inkomensbron betreffen.

De belastingplichtigen moeten in hun aangifte inkomstenbelasting de inkomsten zelf aangeven in de juiste rubriek. Indien de Belastingdienst de gegevens over onderhavige betalingen vooraf in de aangifte invult dan is dat in de rubriek 'inkomsten uit overig werk'. Indien de gegevens toch niet in deze rubriek thuishoren dan kan en moet de belastingplichtige dat zelf in de aangifte wijzigen. Met het vooraf invullen van de gegevens in de aangifte helpt de Belastingdienst de

belastingplichtige de juiste gegevens in de aangifte inkomstenbelasting te vermelden. De verantwoordelijkheid voor de juistheid van de gegevens blijft bij de belastingplichtige rusten.

Tevens maken net als bij de bestaande renseigneringsbepaling¹⁰ bepaalde persoonsgegevens – de naam, het adres en de geboortedatum – onderdeel uit van de renseignering zodat de Belastingdienst de persoonsgegevens gerenseigneerd krijgt die noodzakelijk zijn voor het proces van identificatie en verificatie. Voor elke renseigneringsstroom geldt namelijk dat de Belastingdienst bij de gegevens en inlichtingen het bsn meegeleverd krijgt van degene op wie de gegevens en inlichtingen betrekking hebben. Met het bsn kan de Belastingdienst de gegevens en inlichtingen effectief (geautomatiseerd) relateren aan de betreffende belastingplichtige. Voorts dient de Belastingdienst te verifiëren dat het bsn betrekking heeft op de persoon van wie hij de persoonsgegevens verwerkt en moet **hij/zij** het juiste bsn aan de juiste persoon kunnen koppelen als bijvoorbeeld een foutief bsn wordt aangeleverd. Daarvoor heeft de Belastingdienst de genoemde aanvullende identificerende gegevens nodig. Zie voor een verdere toelichting de paragraaf Gegevensbescherming.

In de praktijk van de reeds bestaande renseigneringsstromen worden diverse handleidingen gebruikt omtrent de renseigneringsverplichtingen. Hierin is tot in detail beschreven hoe het proces van renseignering in zijn werk gaat. De handleidingen zijn voor de betrokkenen te raadplegen op een daarvoor speciaal in het leven geroepen website Ondersteuning Digitaal Berichtenverkeer (ODB) van de Belastingdienst.¹¹ De handleidingen worden regelmatig geactualiseerd. Voor de nieuwe renseigneringsstroom zal door de Belastingdienst een soortgelijke handleiding worden opgesteld.

Hoewel de **beoogde**-inwerkingtredingsdatum van de maatregel 1 januari 2021 is, zal de nieuwe renseigneringsstroom feitelijk voor het eerst per 1 januari 2022 gaan plaatsvinden. De gegevens over 2021 moeten na afloop van het kalenderjaar en uiterlijk op 31 januari 2022 worden aangeleverd. Dit moet zowel de Belastingdienst als de betreffende administratieplichtigen voldoende tijd geven om het nieuwe proces tijdig en toereikend in te richten.

Met voornoemde nieuwe renseigneringsstroom wordt niet het gehele proces van het formulier IB-47 in deze regelgeving vervat. Het bestaande proces van het formulier IB-47 – dus zonder uitvraag van het bsn – blijft vooralsnog gehandhaafd voor uitbetalingen die niet onder de nieuw in te voeren renseigneringsverplichting vallen. Met het aanvankelijk beperken van de doelgroep wordt getracht de zorgvuldigheid in het administreren van persoonsgegevens waaronder het bsn te waarborgen en kan daarnaast praktijkervaring worden opgedaan ten aanzien van de uitvoering van deze regeling en de daarbij gekozen afbakening van de te leveren gegevens. Het is de bedoeling op termijn waar mogelijk en gewenst de regeling verder uit te breiden en daarmee het bestaande proces van het formulier IB-47 verder in te perken.

2.1.1.1 Gegevensbescherming

Aangezien de in dit besluit opgenomen renseigneringsstroom ziet op onder meer de naam, het adres, de geboortedatum en het bsn van degene op wie de te renseignerende gegevens en

¹¹ <https://odb.belastingdienst.nl>

inlichtingen betrekking hebben (hierna: betrokkene), vloeien uit de renseigneringsstroom verwerkingen van persoonsgegevens voort.¹² De Autoriteit Persoonsgegevens (AP) is conform de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG)¹³ om advies gevraagd. Zie voor een nadere toelichting de paragraaf Advies en consultatie.

Persoonsgegevens worden onder meer als een onderdeel van de persoonlijke levenssfeer in de Grondwet en als onderdeel van het privéleven in het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) beschermd.¹⁴ Hierna wordt de renseigneringsverplichting allereerst getoetst aan (het toepasselijke artikel in) het EVRM.¹⁵ Voorts is op de verwerking van persoonsgegevens de AVG van toepassing en zal worden ingegaan op de specifieke waarborgen uit de AVG.¹⁶ De AVG werkt als verordening rechtstreeks in de Nederlandse rechtsorde en voorziet grotendeels in de wetgevingsopdracht van de Grondwet.¹⁷ Aangezien op de verwerking van het bsn tevens de Wet algemene bepalingen burgerservicenummer (Wabb) van toepassing is, wordt ook deze wet behandeld.

Ten aanzien van het EVRM is relevant dat de verwerking van de gegevens en inlichtingen in het kader van de renseigneringsverplichtingen onder de reikwijdte van het privéleven valt en dat er sprake is van een inmenging in het privéleven van een betrokkene door de Belastingdienst. Wanneer een dergelijke inmenging aan de orde is, is allereerst vereist dat deze bij de wet is voorzien. Dit houdt in dat sprake is van een wettelijke basis (in het nationale recht) en dat deze strookt met de principes van de rechtstaat.¹⁸ Aan de wettelijke basis worden kwaliteitseisen gesteld.¹⁹ Zo moet deze voldoende toegankelijk zijn voor een betrokkene. Voorts dient de wettelijke basis voldoende voorzienbaar te zijn. Dit laatste houdt onder meer in dat de wettelijke basis voldoende precies is opdat een betrokkene kan voorzien wat de consequenties van de wettelijke basis in zijn specifieke geval zullen zijn. De wettelijke basis dient verder afdoende waarborgen te bevatten teneinde willekeur en misbruik te vermijden. De renseigneringsverplichting regelt uitdrukkelijk dat de Belastingdienst bevoegd is om de specifiek genoemde persoonsgegevens te verwerken van de in de artikelsgewijze toelichting nader toegelichte groep belastingplichtigen

Met opmerkingen NB welke paragraaf wordt hier bedoeld? Gelet op de 'Schrijfwijzer memorie van toelichting' zou je verwachten dat paragraaf 7 wordt bedoeld, maar gelet op de tekst van die paragraaf wordt waarschijnlijk paragraaf 2.1.1.5 bedoeld. M.i. wel goed om nog even te kijken naar de aansluiting tussen de paragrafen 2.1.1.5, 2.2.2, 2.8.2 en 7.

¹² Onder een persoonsgegeven wordt op hoofdlijnen verstaan: alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijk persoon. Als identificeerbaar wordt volgens de AVG beschouwd een natuurlijk persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identifier zoals een naam, een identificatienummer, locatiegegevens, een online identifier of van een of meer elementen die kenmerkend zijn voor de fysieke, fysiologische, genetische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit van die persoon. Met verwerking wordt, kort gezegd, bedoeld: een bewerking of geheel van bewerkingen met betrekking tot persoonsgegevens (waaronder het verstrekken, verzamelen en vastleggen van gegevens).

¹³ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (Algemene verordening gegevensbescherming) (PbEU 2016, L 119).

¹⁴ Artikel 10 van de Grondwet en artikel 8 EVRM.

¹⁵ In artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (het Handvest) is tevens het recht op eerbiediging van het privéleven opgenomen. Krachtens artikel 8, eerste lid, Handvest heeft eenieder recht op bescherming van zijn persoonsgegevens.

¹⁶ In Nederland is voorts de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (UAVG) van toepassing op de verwerking van persoonsgegevens.

¹⁷ Artikel 10, tweede en derde lid, van de Grondwet.

¹⁸ Aan de eis dat de inmenging bij de wet is voorzien (dat er een wettelijke basis is) kan ook zijn voldaan wanneer sprake is van gedelegeerde regelgeving.

¹⁹ Zie onder meer EHRM 26 april 1979, nr. 6538/74, (Sunday Times/Verenigd Koninkrijk), ECLI:CE:ECHR:1979:0426JUD000653874.

die tegen betaling werkzaamheden en diensten verrichten. Verder is hierbij concreet aangegeven voor welke doeleinden dit gebeurt. Hiermee wordt voldaan aan de genoemde kwaliteitseisen.

Verder is vereist dat een inmenging in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van – in dit geval – het economisch welzijn van het land.²⁰ Een inmenging is noodzakelijk wanneer sprake is van een dringende maatschappelijke behoefte daartoe. Dit gaat op voor de genoemde renseigneringsstroom. De persoonsgegevens in de genoemde renseigneringsstroom zijn in beginsel (specifiek) noodzakelijk voor de Belastingdienst ten behoeve van een correcte belastingheffing over (potentieel) belastbare inkomsten.²¹ Zonder de persoonsgegevens van degene op wie de gegevens betrekking hebben is een verplichting tot het uit eigen beweging verstrekken van gegevens namelijk niet effectief omdat de gegevens niet herleidbaar zijn tot degene op wie ze betrekking hebben en de Belastingdienst zodoende niet beschikt over de voor de aanslagregeling benodigde contra-informatie (om de aangiften inkomstenbelasting te kunnen controleren) en niet over informatie om de VIA mee te kunnen vullen. Om het heffingsbelang van de nieuwe verplichting voor het verstrekken van gegevens over betalingen voor werkzaamheden aan te geven: jaarlijks wordt circa € 2,3 miljard-euro aan betalingen voor werkzaamheden en diensten ((potentieel) belastbaar resultaat uit overige werkzaamheden) opgegeven in de aangiften inkomstenbelasting. Voor nog geen derde van het bedrag wordt contra-informatie aangeleverd op basis waarvan de Belastingdienst de juistheid en volledigheid van de aangiften inkomstenbelasting op dit punt kan controleren. De Belastingdienst schat op basis van steekproeven in dat sprake is van een aanzienlijk nalevingstekort.

Het noodzakelijkheidscriterium wordt mede ingevuld aan de hand van de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit. Ten aanzien van de proportionaliteit dient afgewogen te worden of verwerkingen die uit de genoemde renseigneringsverplichtingen voortvloeien, evenredig zijn aan het beoogde doel. Het belang voor de Belastingdienst om de gegevens van de nieuwe renseigneringsstroom te ontvangen is gelegen in de mogelijkheid om de juistheid van de door belastingplichtige in de aangifte opgegeven bedragen te controleren of te detecteren wanneer onterecht geen aangifte van inkomsten is gedaan. Daar staat tegenover dat het risico dat belastingplichtigen lopen op schending van de privacy als gevolg van het verstrekken en verwerken van hun bsn relatief gering is doordat de verplichting alleen wordt opgelegd aan specifieke administratieplichtigen en dat het gebruik van het bsn fouten bij het verwerken van hun persoonsgegevens door de Belastingdienst juist beperkt. Daarnaast beschermt het verwerken van de persoonsgegevens de belastingplichtigen tegen het doen van onvolledige aangifte en mogelijke navorderingen of boetes die daarvan het gevolg kunnen zijn. De genoemde renseigneringsverplichting schetst zo de randvoorwaarden voor de verwerking van de in de renseigneringsstroom opgenomen persoonsgegevens en waarborgen hiermee de proportionaliteit.²²

²⁰ Op het noodzakelijkheidsvereiste ten aanzien van het bsn wordt meer specifiek in de reflectie op de Webb ingegaan.

²¹ Meer gedetailleerd betreft het doel hetgeen in de Wet IB 2001 is opgenomen, zijnde de belastingheffing over inkomen uit werk en woning, het voordeel uit sparen en beleggen en voor de bepaling van de hoogte van de persoonsgebonden aftrekposten.

²² Zie verder de toelichting op de afbakening van de aangewezen administratieplichtigen en de gegevens en inlichtingen over bepaalde werkzaamheden.

Ten aanzien van de subsidiariteit geldt dat het doel waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt in redelijkheid niet op een andere, voor een betrokkene minder nadelige wijze kan worden bereikt. Dit gaat op voor de genoemde renseigneringsverplichting. Het ontbreken van de persoonsgegevens zou er, zoals hiervoor al toegelicht, aldus toe leiden dat de Belastingdienst niet doeltreffend en doelmatig de aangiften inkomstenbelasting kan controleren. Zo zorgen de persoonsgegevens in de renseigneringsstroom er allereerst voor dat de informatie aan een juiste betrokkene kunnen worden gerelateerd. Zonder de renseigneringsstroom zou de Belastingdienst voor de controle van een aangifte van een betrokkene aanvullende informatie direct bij zo'n betrokkene dienen op te vragen, wat in verband met hiermee gepaard gaande administratieve lasten nadeliger is. Met de VIA beoogt de Belastingdienst voorts belastingplichtigen te helpen om de juiste gegevens in hun aangifte inkomstenbelasting te vermelden. Hierbij tracht de Belastingdienst een omgeving te creëren waarin het maken van fouten (en mogelijke navorderingen) zoveel mogelijk wordt voorkomen.²³

2.1.1.2 AVG

Voorgenomen wet- en regelgeving inzake de verwerking van persoonsgegevens dient voorts te worden getoetst aan de beginselen in en elsen van de AVG. Persoonsgegevens moeten volgens de AVG allereerst worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van een betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is. De in onderhavig besluit opgenomen renseigneringsverplichting voorziet allereerst in een specifieke wettelijke grondslag voor de verwerking van de in de renseigneringsverplichting opgenomen persoonsgegevens. De beoogde verwerking door de Belastingdienst vindt primair plaats voor zover dit noodzakelijk is voor de vervulling van een wettelijk vastgelegde taak van algemeen belang van de Belastingdienst (belastingheffing). Concreet heeft dit in de praktijk betrekking op de verwerking van de voor de aanslagregeling benodigde contra-informatie en in het kader van de benodigde informatie voor de VIA.²⁴ Voor de aangewezen administratieplichtigen is de verwerking van de bij de renseigneringsverplichting betrokken persoonsgegevens noodzakelijk voor de vervulling van een wettelijke verplichting die op hen rust.

De renseigneringsverplichting is verder voldoende duidelijk en nauwkeurig, zodat de toepassing ervan voldoende voorspelbaar is en in de nodige waarborgen wordt voorzien. Hierdoor is het voor een betrokkene transparant in hoeverre de hem betreffende persoonsgegevens (kunnen) worden verwerkt. Persoonsgegevens mogen volgens de AVG voorts slechts worden verzameld voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden en mogen

²³ In het kader van de zogenoemde uitvoerings- en toezichtstrategie van de Belastingdienst wordt er naar gestreefd dat belastingplichtigen bereid zijn uit zichzelf (fiscale) regels na te leven, zonder dwingende en kostbare acties van de Belastingdienst. Deze strategie moet er onder meer voor zorgen dat het niveau van naleving, en daarmee het bedrag aan verschuldigde belasting dat binnenkomt, zo hoog mogelijk is en de continuïteit van belastingopbrengsten worden geborgd. Zie verder het Jaarplan 2019 Belastingdienst, te raadplegen via <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/jaarplannen/2018/11/05/jaarplan-2019-belastingdienst>.

²⁴ In dit kader kan de informatie ook worden gebruikt door de Belastingdienst in de zogenoemde selectiemodule om te bepalen of uitworp van de aangifte inkomstenbelasting voor (handmatige) controle nodig is. Verder kan verwerking door de Belastingdienst plaatsvinden ter vervulling van een wettelijke verplichting tot verwerking die op de Belastingdienst rust.

vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt (doelbinding). Uit de grondslag van de rensigneringsverplichting volgt dat de bij de rensigneringsverplichting betrokken persoonsgegevens slechts worden verwerkt ten behoeve van de belastingheffing over inkomen uit werk en woning, het voordeel uit sparen en beleggen en voor de bepaling van de hoogte van de persoonsgebonden aftrekposten en in het bijzonder voor resultaat uit overige werkzaamheden.

De Belastingdienst zal in de verwerking van de rensigneringsstromen tevens voorzien in de borging van de benodigde gegevensbeschermingsbeginselen uit de AVG, zoals minimale gegevensverwerking, opslagbeperking, integriteit en vertrouwelijkheid. Er is een gegevensbeschermingseffectbeoordeling, ook wel Privacy Impact Assessment (PIA) genoemd, uitgevoerd. Zie hiervoor verder de paragraaf Maatregelen voor gegevensverwerking. Ten aanzien van het beginsel juistheid heeft de Belastingdienst maatregelen getroffen om te voorkomen dat de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn. Zo voert de Belastingdienst bij de ontvangst van de gegevens, naast technische controles, ook controles uit op het koppelen van de juiste gegevens aan de juiste persoon en zijn bsn. Voorts draagt de verwerking van de persoonsgegevens bij aan het genoemde beginsel van minimale gegevensverwerking omdat wordt voorkomen dat meer onjuiste gegevens (bijvoorbeeld van een andere belastingplichtige door een onjuiste koppeling) worden verwerkt.

2.1.1.3 Verwerking van het bsn

Voor de verwerking van het bsn gelden specifieke voorschriften.²⁵ De AVG geeft, kort gezegd, een mogelijkheid om bij lidstatelijk recht specifieke voorwaarden te stellen aan de verwerking van een nationaal identificatienummer. De Uitvoeringswet AVG (UAVG) regelt ter uitvoering hiervan dat een nummer dat ter identificatie van een persoon bij wet is voorgeschreven, bij de verwerking van persoonsgegevens slechts gebruikt wordt ter uitvoering van de betreffende wet dan wel voor doeleinden bij de wet bepaald. Op basis van de UAVG kan in andere wetten invulling worden gegeven aan het gebruik van dergelijke nummers. Daarnaast maakt de UAVG het mogelijk bij algemene maatregel van bestuur andere gevallen aan te wijzen waarin een persoonsnummer mag worden gebruikt.

Voorts is de Wabb van toepassing, waarin algemene regels over het gebruik van het bsn zijn opgenomen. Voor de overheid is het gebruik van een uniek persoonsnummer geregeld in de Wabb. Overheidsorganen kunnen, kort gezegd, bij het verwerken van persoonsgegevens in het kader van de uitvoering van hun taak (oftewel: hun taak van algemeen belang) gebruikmaken van het bsn. Hiervoor is geen nadere regelgeving vereist. Wel dient het gebruik van het bsn beperkt te blijven tot gevallen waarin dit noodzakelijk is. Dit gaat op voor de onderhavige rensigneringsstroom. Zonder het bsn kan de Belastingdienst de rensigneringsstroom niet effectief en correct verwerken, omdat het bsn ervoor zorgt dat de betreffende gegevens en inlichtingen over de betalingen voor werkzaamheden en diensten aan de juiste belastingplichtige

²⁵ Aangezien het bsn een persoonsgegeven is, dient de verwerking daarvan tevens aan de overige vereisten uit de AVG te voldoen. In het bijzonder dient het bsn te worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van een betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is en dient rekening te worden gehouden met de beginselen van doelbinding en minimale gegevensverwerking.

worden gerelateerd. Door middel van het bsn kunnen de gerenseigneerde gegevens geautomatiseerd gekoppeld worden aan de juiste belastingplichtigen en hoeft dit niet handmatig te gebeuren, wat tot een grote kans op fouten en meer uitvoeringslasten zou leiden. Voor instellingen die geen beroep kunnen doen op de algemene bevoegdheid in de Wabb - de private sector - dient het gebruik te zijn voorgeschreven in sectorale wetgeving. In dit verband is van belang dat de aangewezen administratieplichtigen op grond van de AWR zijn gehouden bij de renseignering (uit eigen beweging) het bsn te vermelden van een betrokkene.

Gebruikers in de zin van de Wabb dienen voorts in het onderlinge gegevensverkeer in beginsel uitsluitend het bsn als persoonsnummer te gebruiken. Uit de Wabb volgt ook dat indien de gebruikers (in de zin van de Wabb) bij het verwerken van persoonsgegevens een bsn gebruiken, zij zich ervan vergewissen dat het bsn betrekking heeft op de persoon wiens persoonsgegevens worden verwerkt. Voor deze vergewisplicht verwerkt de Belastingdienst de andere persoonsgegevens (de naam, het adres en de geboortedatum) die naast het bsn worden gerenseigneerd. De administratieplichtigen die als gevolg van de nieuwe renseigneringsverplichting het bsn dienen te verwerken - inhoudingsplichtigen en cbo's -, zijn ook gehouden aan de vergewisplicht te voldoen. Deze controle kan op uiteenlopende manieren worden vormgegeven, zolang op zorgvuldige wijze kan worden vastgesteld dat het bsn en een betrokkene bij elkaar horen. Het zullen steeds de omstandigheden van het geval zijn die bepalen of een meer strikte en formele dan wel een meer informele invulling van de vergewisplicht aan de orde is.

2.1.1.4 Maatregelen voor gegevensbescherming

Gezien de aard van de nieuw in te voeren renseigneringsverplichting voor bepaalde administratieplichtigen is in de beleidsvoorbereidende fase zoals hiervoor in de paragraaf AVG reeds vermeld een PIA uitgevoerd. Met behulp van dit instrument is de noodzaak onderzocht van de (voorgenomen) verwerking van persoonsgegevens en zijn de gevolgen en risico's van de renseigneringsstroom voor de gegevensbescherming in kaart gebracht. Hierbij is in het bijzonder aandacht besteed aan de beginselen inzake de verwerking van persoonsgegevens uit de AVG en zijn in dit kader maatregelen benoemd. Daarnaast is ingegaan op mogelijkheden voor het effectueren van de rechten van een betrokkene. Uit de PIA is gebleken dat de Belastingdienst zal voorzien in de benodigde gegevensbeschermingsbeginselen uit de AVG. Zo zal bijvoorbeeld op de ODB-website van de Belastingdienst geactualiseerde informatie worden gegeven over de renseigneringsstroom.²⁶ Ten aanzien van minimale gegevensverwerking hebben de maatregelen allereerst betrekking op de hoeveelheid verzamelde gegevens en inlichtingen en de mate waarin de gegevens en inlichtingen (verder) worden verwerkt door de Belastingdienst (zie de hiervoor opgenomen toelichting op de proportionaliteit en de doelbinding). Voorts zal de Belastingdienst de gegevens en inlichtingen niet langer bewaren dan noodzakelijk is, conform de fiscale bewaartermijnen, de Archiefwet 1995 en de bijbehorende selectielijsten.²⁷ Daarnaast zorgt de

²⁶ <https://odb.belastingdienst.nl/>. Zie ook de toelichting op de handleidingen.

²⁷ Zie het Besluit vaststelling selectielijst Belastingdienst/Centrale Administratie vanaf 2007 waarmee uitvoering wordt gegeven aan artikel 5, tweede lid, onderdeel b, van de Archiefwet 1995, en de in de Staatscourant gepubliceerde selectielijst, te raadplegen via www.nationaalarchief.nl/waardering-selectie/selectielijsten.

Belastingdienst in de praktijk voor passende technische of organisatorische maatregelen die ervoor zorgen dat de gegevens en inlichtingen op een dusdanige manier worden verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is en dat zij onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging. Denk hierbij aan het enkel verschaffen van toegang tot de gegevens en inlichtingen uit de renseigneringsstroom aan medewerkers van de Belastingdienst voor wie dit noodzakelijk is voor hun werkzaamheden. De Baseline informatiebeveiliging Overheid (BIO) vormt daarbij een belangrijk basishoofdstuk voor informatiebeveiliging. Tot slot kunnen de rechten van een betrokkene op basis van de AVG beoordeeld worden door specifiek gemandateerde medewerkers die dergelijke AVG-verzoeken mogen afhandelen. Op de website van de Belastingdienst is aangegeven hoe een betrokkene zich voor nadere inlichtingen met betrekking tot de verwerking van zijn gegevens tot de Belastingdienst kan wenden.²⁸

2.1.1.5 Advies en consultatie

Zoals hiervoor reeds is opgemerkt, is de AP om advies gevraagd. Gevraagd is te adviseren of de in dit besluit opgenomen renseigneringsverplichting voldoet aan de geldende wet- en regelgeving met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens. De voorgelegde concepttekst heeft de AP geen aanleiding gegeven tot het maken van opmerkingen. **PM aanvullend advies.**

heeft opmaak toegepast: Markeren

Na de aankondiging van de maatregel tot een verplichting voor inhoudingsplichtigen en cbo's om gegevens aan de Belastingdienst te verstrekken over betalingen voor werkzaamheden en diensten²⁹ zijn gesprekken gevoerd met de Vereniging van Organisaties die intellectueel eigendom Collectief Exploiteren (VOI@E). Het doel van deze gesprekken was om aandachtspunten ten aanzien van de maatregel te inventariseren waar rekening mee gehouden kon worden bij het uitwerken van de maatregel. Daarnaast zijn in deze voorbereidende gesprekken de implementatie- en uitvoeringsgevolgen van de renseigneringsverplichting verkend.

Met opmerkingen: Zie eerdere opmerking; in paragraaf 7 wordt nu alleen iets gezegd over de AP

2.1.1.6 Administratieve lasten

De verplichting voor inhoudingsplichtigen en cbo's om gegevens aan de Belastingdienst te verstrekken over betalingen voor werkzaamheden en diensten betekent een incidentele verzwaring van de administratieve lasten van circa € 4,1 miljoen (waarvan circa € 0,1 miljoen voor burgers en circa € 4 miljoen voor het bedrijfsleven). Dit betreft de verplichting dat de leden van cbo's hun bsn eenmalig op moeten geven en voor de administratieplichtige organisaties dat de (geautomatiseerde) administratie moet worden aangepast en van betrokkenen het bsn moet worden uitgevraagd en in de administratie worden vastgelegd. De structurele administratieve lasten voor de verplichte gegevensverstrekking nemen toe met circa € 1,3 miljoen voor het bedrijfsleven.

²⁸ Zie <https://www.belastingdienst.nl/privacy>.

²⁹ Kamerstukken II 2019/20, 31066, nr. 677.

2.2 Uitvoeringsbesluit Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen

Een aanzienlijk deel van de ouders dat gebruikmaakt van kinderopvangtoeslag krijgt te maken met terugvorderingen. Dit kan leiden tot het ontstaan van een (problematische) toeslagschuld. Om terugvorderingen van de kinderopvangtoeslag te kunnen voorkomen is per 1 januari 2020 de Regeling Wet kinderopvang (Regeling Wko) gewijzigd.³⁰ Met deze wijziging zijn de eisen aan de administratie van kindercentra en gastouderbureaus uitgebreid, waardoor de Belastingdienst/Toeslagen meer informatie kan opvragen en ontvangen waarmee onjuistheden in de aanvraag kinderopvangtoeslag eerder signaleerd kunnen worden. Tevens is met deze wijziging verduidelijkt dat de Belastingdienst/Toeslagen de gegevens ook kan gebruiken ten behoeve van het bepalen van de hoogte van het voorschot van de toeslaggerechtigde. Het jaar 2020 is hierbij als overgangsjaar gezien, waarin de kindercentra en gastouderbureaus konden wennen aan de nieuwe eisen.

Ingevolge de Wet verbetering uitvoerbaarheid ~~toeslagen~~ is in de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (Awir) een grondslag opgenomen om instanties aan te wijzen die uit eigen beweging gegevens moeten verstrekken aan de Belastingdienst/Toeslagen. Door het Uitvoeringsbesluit Awir (UB Awir) in lijn met deze wijziging aan te passen, dienen kindercentra en gastouderbureaus per 2021 uit eigen beweging maandelijks gegevens aan de Belastingdienst/Toeslagen te verstrekken. Het gaat daarbij om gegevens met betrekking tot het kind (bsn, naam, geboortedatum), gegevens over de ouder (bsn, naam, geboortedatum) en gegevens over de kinderopvang (periode levering, soort opvang, aantal afgenomen uren, gemiddeld uurtarief, LRK-registratienummer, en ingangsdatum en einddatum van de schriftelijke overeenkomst).

Daarnaast is ingevolge de Wet verbetering uitvoerbaarheid toeslagen de Awir met ingang van 1 januari 2021 gewijzigd. De verplichting voor onder meer administratieplichtigen en verhuurders om aan de Belastingdienst/Toeslagen desgevraagd de gegevens en inlichtingen te verstrekken die van belang zijn voor de uitvoering van de Awir, of een inkomensafhankelijke regeling volgt vanaf dat moment rechtstreeks uit de wet. De thans op dat punt nog in het UB Awir opgenomen bepalingen worden hierdoor overbodig en daarom uit het UB Awir geschrapt.³¹

2.2.1 Gegevensbescherming

De onderhavige wijziging van het UB Awir behelst het verwerken van eerdergenoemde persoonsgegevens.³² De reikwijdte van de gegevens verandert niet door deze wijziging, ten opzichte van de wijziging van de Regeling Wko. De wijziging van het UB Awir ziet enkel op de wijze en frequentie waarmee deze gegevens aan de Belastingdienst/Toeslagen worden geleverd; niet

³⁰ Regeling van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, van 20 november 2019, nr. 2019-0000168656, tot wijziging van de Regeling Wet kinderopvang in verband met een aanscherping van de administratieve eisen ten behoeve van de gegevensverstrekking aan de Belastingdienst/Toeslagen (Stcrt. 2019, 65128).

³¹ Zie artikel 38, eerste lid, Awir.

³² Zie de artikelen 11, tweede lid, onderdelen e, f, g, h en i, ~~alsmede~~ en derde lid, 3 onderdelen b, c, e, f en h, Regeling Wko.

langer een keer per jaar op verzoek van de Belastingdienst/Toeslagen, maar een maandelijks levering uit eigen beweging.

Persoonsgegevens behoren tot de persoonlijke levenssfeer en worden daarom beschermd door de Grondwet en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).³³ Het structureel maken van gegevenslevering door kindercentra en gastouderbureaus is een inmenging in de persoonlijke levenssfeer ('private life'), zodat de maatregel aan het EVRM moet worden getoetst. Het EVRM vereist dat de maatregel bij wet is voorzien, de betreffende wet voldoende toegankelijk is en de maatregel voldoende voorzienbaar is. De maatregel voldoet hieraan omdat hij wordt opgenomen in het UB Awir dat zijn grondslag vindt in de Awir. Daarnaast is duidelijk omschreven om welke gegevens het gaat en zijn deze gegevens beperkt tot die gegevens die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de taak van de Belastingdienst/Toeslagen: deze gegevens zijn nodig om het recht op kinderopvang vast te stellen, het voorschotbedrag te bepalen en de hoogte van de kinderopvangtoeslag definitief vast te stellen.

Het EVRM vereist ook dat de inmenging in de persoonlijke levenssfeer noodzakelijk is in een democratische samenleving. Naar het oordeel van het kabinet is deze noodzaak gelegen in de noodzaak om het ontstaan van (problematische) toeslagnschulden te voorkomen en om het gemeenschapsgeld op een tijdige en juiste wijze uit te geven. Door de gegevens maandelijks ongevraagd te ontvangen kan de Belastingdienst/Toeslagen eerder aan de ouders signaleren dat het werkelijke gebruik van kinderopvang afwijkt van de door ouder opgegeven schatting in de toeslagaanvraag en zo een (hoge) terugvordering van de kinderopvangtoeslag voorkomen. Daarbij wordt de burger ontzien, omdat de burger deze gegevens niet langer zelf hoeft aan te leveren, maar enkel verantwoordelijk is voor het controleren van de gegevens die bij de Belastingdienst/Toeslagen bekend zijn. Op deze manier kan de hoogte van en de aanspraak op de kinderopvangtoeslag sneller en accurater worden vastgesteld. Tot slot vermindert deze werkwijze de kans op fraude en wordt het economisch welzijn bevorderd.

Ook moet deze maatregel voldoen aan de beginselen en vereisten van de AVG. Zo moet sprake zijn van een gegevensverwerking die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is. De rechtmatigheid van de maatregel volgt uit het feit dat de gegevensverstrekking is voorzien in het UB Awir. De maatregel is behoorlijk en transparant, omdat deze is neergelegd in een besluit dat een wettelijke grondslag heeft, waardoor de regel voor eenieder inzichtelijk is. Tot slot wordt opgemerkt dat de informatie uit de maandelijks leveringen wordt gebruikt om potentieel te hoge voorschotbedragen op tijd te signaleren. Als deze informatie aanleiding geeft een te hoog voorschotbedrag te vermoeden, zoekt de Belastingdienst/Toeslagen contact met de ouders en/of de kinderopvangorganisatie. In overleg wordt gekeken waar de oorzaak zit; of de informatie wellicht onvolledig is, of er een andere verklaring is, of dat het voorschotbedrag aanpassing behoeft. Zo blijft de menselijke maat behouden, de Belastingdienst/Toeslagen zal in beginsel niet eenzijdig voorschotbedragen aanpassen zonder eerst contact met de ouders te zoeken.

Daarnaast moet de maatregel *proportioneel* en *subsidiar* zijn. De omvang van de inbreuk op de persoonlijke levenssfeer die de structurele gegevenslevering veroorzaakt, staat naar het oordeel van het kabinet in verhouding tot het oogmerk van het voorkomen en beperken van

³³ Zie artikel 10 van de Grondwet en artikel 8 van het EVRM.

(problematische) toeslagschulden. Hierbij is ook van belang dat de inbreuk beperkt is tot de strikt noodzakelijke informatie. Daarmee voldoet de maatregel aan het vereiste van proportionaliteit. De maatregel is subsidiair omdat er geen minder ingrijpende wijze is om het doel te verwezenlijken. Het alternatief dat deze gegevens enkel desgevraagd geleverd worden, houdt in dat er te vaak hoge terugvorderingen zullen blijven ontstaan bij de kinderopvangtoeslag. Het alternatief dat de gegevens bij de belanghebbende worden opgevraagd is met het oog op het doenvermogen van de burger niet toereikend. Wijzigingen worden door ouders niet altijd (tijdig) doorgegeven. Ook geven ouders niet altijd secuur wijzigingen door en kunnen zij niet altijd een goede inschatting maken van het gebruik van de kinderopvang. Een groot deel van de terugvorderingen ontstaat doordat ouders het aantal opvanguren te hoog inschatten. Dit is vaak de reden dat hoge toeslagschulden ontstaan.

2.2.2 Advies Autoriteit Persoonsgegevens

PM

2.2.3. Advies Adviescollege Toetsing Regeldruk

Deze maatregel is in lijn met de wijziging van de Regeling Wko, en brengt op zichzelf geen verandering van de regeldruk of administratieve lasten teweeg zoals reeds voorzien bij de wijziging van de Regeling Wko. Over de wijziging van de Regeling Wko heeft het Adviescollege Toetsing Regeldruk (ATR) geadviseerd.³⁴

Het ATR adviseerde in dat kader om een aanleverfrequentie van de gegevens per kwartaal als minder belastend alternatief te overwegen. Naar aanleiding van dit advies is kwartaallevering overwogen, maar is de maandelijkse gegevensverstrekking uiteindelijk in stand gehouden. Dit omdat het aanleveren per kwartaal geen substantiële daling van de regeldruk betekent ten opzichte van aanleveren per maand. De tijdsinvestering voor de structurele activiteiten van het bijwerken van de administratie en het corrigeren van gegevens is bij een kwartaallevering in totaal niet substantieel kleiner vergeleken met een maandelijkse gegevensverstrekking door de kinderopvangorganisatie. Bovendien past kwartaallevering niet bij de maandsystematiek van de kinderopvangtoeslag en de wens om vroegtijdig afwijkingen te kunnen signaleren, waardoor ook de doelstelling om (hoge) terugvorderingen te voorkomen minder snel bereikt kan worden.

Het ATR adviseerde daarnaast om een raming op te nemen van de omvang van de afname van de regeldruk voor burgers. In de toelichting bij de wijziging van de Regeling Wko is dit niet opgenomen, omdat ouders verantwoordelijk blijven voor het doorgeven van de juiste informatie en van wijzigingen aan de Belastingdienst/Toeslagen. Een afname van (hoge) terugvorderingen kan wel leiden tot een afname van administratieve lasten voor ouders. Dit is echter een indirect effect van de wijziging van de regeling.

Nu deze maatregel geen extra administratieve lasten in het leven roept ten opzichte van de wijziging van de Regeling Wko, is niet nogmaals advies gevraagd aan het ATR.

³⁴ Brief aan de Staatsecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 25 oktober 2019, MvH/RvZ/MK/bs/ATR760/2019-U136, www.atr-regeldruk.nl (<https://www.atr-regeldruk.nl/wp-content/uploads/2019/12/15-U136-Ministerie-van-SZW-Regeling-wet-kinderopvang-w.g.pdf>).

2.3 Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965

2.3.1 De 30%-regeling

De 30%-regeling biedt inhoudingsplichtigen de mogelijkheid om onder voorwaarden een forfaitair bedrag van maximaal 30% van – kort gezegd – het loon uit tegenwoordige dienstbetrekking, inclusief de betreffende vergoeding, onbelast te vergoeden aan onder andere vanuit het buitenland naar Nederland uitgezonden werknemers (ingekomen werknemers) die tijdelijk buiten hun land van herkomst werken. Deze regeling is gericht op het aantrekken van werknemers met een specifieke deskundigheid die schaars is op de Nederlandse arbeidsmarkt.

Met ingang van 1 januari 2019 is de maximale looptijd van de 30%-regeling voor dergelijke werknemers verkort van acht jaar naar vijf jaar. Voor afgegeven beschikkingen met een ingangsdatum voor 1 januari 2019 is overgangsrecht van toepassing, dat uiterlijk eindigt per 1 januari 2021. Vanaf deze datum is de looptijd van de regeling voor iedereen maximaal vijf jaar.

Een van de voorwaarden om de 30%-regeling toe te mogen passen voor dergelijke werknemers, is dat de werknemer meer dan ten minste twee derde van de periode van 24 maanden voorafgaand aan de aanvang van de tewerkstelling in Nederland op een afstand van meer dan 150 kilometer van de Nederlandse grens woonachtig was. Op grond van de huidige regeling geldt voornoemde 150 kilometer eis niet als een werknemer terugkeert naar Nederland na een eerdere tewerkstelling in Nederland en die eerdere tewerkstelling niet langer dan acht jaar daarvoor is aangevangen. Met de wijziging wordt deze termijn op vijf jaar gesteld, zodat deze overeenkomt met de maximale looptijd van de 30%-regeling.

Met opmerkingen meer dan twee derde.

Met opmerkingen aanvang van de tewerkstelling.

2.3.2 Loonheffingennummer bij gageverdelingsverklaring

Het gebruik van het burgerservicenummer (bsn) is primair bedoeld voor registratie van natuurlijke personen bij overheidsorganisaties en voor de communicatie tussen natuurlijke personen en deze overheidsorganisaties. Overheidsorganisaties hebben de bevoegdheid om bij de uitvoering van hun taken gebruik te maken van het bsn.

Het bsn kan in sommige situaties worden herleid uit een toegekend loonheffingennummer. Bijvoorbeeld als een eenmanszaak zich registreert als inhoudingsplichtige. Het loonheffingennummer wordt gebruikt in het verkeer tussen Belastingdienst en inhoudingsplichtigen. Dit is echter niet het geval bij de gageverdelingsverklaring. Deze verklaring kan worden gebruikt door de leider of vertegenwoordiger van een gezelschap om de totale gage te verdelen over de artiesten of beroepssporters die deel uitmaken van het gezelschap. De inhoudingsplichtige gebruikt deze verdeling vervolgens om voor de individuele artiesten of beroepssporters het juiste bedrag aan loonheffingen in te houden en af te dragen.

Het loonheffingennummer – en daarmee mogelijk een verwijzing naar het bsn – dient momenteel te worden opgenomen in de gageverdelingsverklaring. Deze verklaring wordt in principe niet gedeeld met de Belastingdienst, maar wordt slechts door de inhoudingsplichtige in de haar administratie van de inhoudingsplichtige opgenomen met het oog op het vaststellen van de juiste afdracht en eventueel voor controledoeleinden. Hierdoor ontbreekt de noodzaak om het

Met opmerkingen Om er geen telegram van te maken

loonheffingsnummer te vermelden in de verklaring. Daarom vervalt met deze wijziging de verplichting om het loonheffingsnummer op te nemen in de gageverdelingsverklaring.

2.4 Uitvoeringsbesluit omzetbelasting 1968

Met de wijzigingen in het UBOB 1968 wordt de beleidsmatige goedkeuring voor de terbeschikkingstelling van personeel in het kader van WMO-zorg en jeugdzorg omgezet in lagere wetgeving in het UBOB 1968. Het gaat om de goedkeuring in paragraaf 3.3 van het besluit.³⁵ Vooruitlopend op wetgeving werd goedgekeurd dat de terbeschikkingstelling van personeel in het kader van WMO-zorg en jeugdzorg onder voorwaarden met terugwerkende kracht tot 1 januari 2015 is vrijgesteld van btw. Met de wijziging van het UBOB 1968 wordt een nadere wettelijke invulling hieraan gegeven en daarmee aan de BTW-richtlijn 2006³⁶ die bepaalt dat lidstaten een vrijstelling verlenen voor diensten en goederenleveringen welke nauw samenhangen met maatschappelijk werk en met de sociale zekerheid.

2.5 Uitvoeringsbesluit belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992

In het UB BPM 1992 worden enkele technische wijzigingen doorgevoerd die verband houden met de wijziging van het belastbaar feit zoals dat is opgenomen in het Belastingplan 2021.

Daarnaast wordt verder verduidelijkt onder welke voorwaarden recht op teruggaaf bestaat als een motorrijtuig wordt geëxporteerd naar een andere lidstaat van de Europese Unie of een staat van de Europese Economische Ruimte.

2.6 Uitvoeringsbesluit motorrijtuigenbelasting 1994

In het UB MRB 1994 wordt de gelijkstelling van trikes en quads (motorrijwielen) met motorrijtuigen aangevuld voor trikes en quads die op de Nederlandse weg rijden met een buitenlands kenteken of geen kenteken. Van een trike of quad is sprake als aan de eisen geldend voor de voertuigcategorie L en de voertuigclassificatie L5e of L7e is voldaan van artikel 4 van en bijlage I bij de Verordening (EU) nr. 168/2013.³⁷ Deze eisen zijn namelijk ook van toepassing om in het kentekenregister de voertuigcategorie L en de voertuigclassificatie L5e of L7e te hebben.

2.7 Uitvoeringsbesluit belastingen op milieugrondslag

³⁵ Besluit van 14 december 2018, Omzetbelasting, Ter beschikking stellen van personeel, nr. 2018-22809 (Stcrt. 2018, nr. 68656).

³⁶ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PbEU 2006 L 347).

³⁷ Verordening (EU) nr. 168/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 15 januari 2013 betreffende de goedkeuring van en het markttoezicht op twee- of driewielige voertuigen en vierwielers (PbBEU 2013, L 60).

2.7.1 Afvalstoffenbelasting bij overbrenging naar het buitenland

Bij dit besluit wordt het Uitvoeringsbesluit belastingen op milieugrondslag (UBbm) gewijzigd met betrekking tot de heffing van afvalstoffenbelasting. De afvalstoffenbelasting is sinds 1 januari 2019 mede verschuldigd bij de overbrenging van afvalstoffen uit Nederland om deze buiten Nederland te (laten) verwijderen (storten of verbranden) met toepassing van een ingevolge de EVOA³⁸ bij beschikking verleende toestemming tot overbrenging. De belasting wordt geheven van de kennisgever in de zin van de EVOA, aan wie de toestemming tot overbrenging is verleend.³⁹ De heffing van afvalstoffenbelasting bij overbrenging van afvalstoffen uit Nederland is opgenomen in de Wet belastingen op milieugrondslag (Wbm) bij het Belastingplan 2018, zoals gewijzigd bij Overige fiscale maatregelen 2019. Kern van de wettelijke regeling is dat bij verwijdering van afvalstoffen binnen en buiten Nederland de grondslag en de maatstaf van heffing voor de afvalstoffenbelasting de facto gelijk is. De heffing bij verwijdering buiten Nederland sluit aan bij de toestemming tot overbrenging van afvalstoffen ingevolge de EVOA. Deze zogenoemde EVOA-vergunning (de ingevolge de EVOA bij beschikking verleende toestemming) wordt op verzoek verleend aan de kennisgever door de Minister van Infrastructuur en Waterstaat. Deze bevoegdheid is gemandateerd aan de Inspectie Leefomgeving en Transport (ILT). De uitvoering van de heffing van afvalstoffenbelasting bij verwijdering buiten Nederland is daarom belegd bij de Belastingdienst en de ILT gezamenlijk, ieder voor het eigen deel.

Belastingplichtig is in deze situatie zoals gezegd de kennisgever. De maatstaf van heffing is in beginsel het gewicht van de afvalstoffen die in totaal met toepassing van de EVOA-vergunning uit Nederland zijn overgebracht ter verwijdering buiten Nederland. Wanneer de afvalstoffen echter in het buitenland op een zodanige wijze zijn gestort of verbrand dat bij een vergelijkbare verwerking in Nederland een lager belastingbedrag verschuldigd zou zijn, wordt ook voor de heffing ten aanzien van de uit Nederland overgebrachte afvalstoffen dit lagere belastingbedrag in aanmerking genomen. Het gewicht wordt daarbij ontleend aan een beschikking die de ILT op aanvraag afgeeft aan de kennisgever aan de hand van de door hem verstrekte gegevens. Indien het gewicht van de overgebrachte afvalstoffen niet volledig in de heffing moet worden betrokken, levert de kennisgever bij zijn aanvraag ook gegevens aan over de wijze waarop de afvalstoffen zijn verwerkt. Welke gegevens dat zijn is geregeld in het UBbm. Op basis van deze gegevens kan de ILT een beschikking afgeven waaruit voor de Belastingdienst het gewicht blijkt van de afvalstoffen die uit Nederland zijn overgebracht ter verwijdering buiten Nederland, en, indien van toepassing, in hoeverre deze afvalstoffen zodanig zijn verwerkt dat dit gewicht (deels) niet in de heffing wordt betrokken. In de praktijk is echter gebleken dat soms meer gegevens nodig zijn dan nu worden genoemd in het UBbm, om te voorkomen dat bij vergelijkbare verwerking in Nederland minder belasting verschuldigd zou zijn geweest. Daarom zal het besluit op twee punten worden aangevuld.

EVOA: Verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen (PbEU 2006, L 190).

EVOA-kennisgevingsprocedure. De kennisgever vraagt vooraf de toestemming tot overbrenging van de afvalstoffen aan. Op één kennisgeving kunnen meerdere transporten plaatsvinden naar de opgegeven verwerker in het buitenland, tot maximaal het aangevraagde gewicht. Een EVOA-kennisgeving is doorgaans een jaar geldig, maar geldt soms langer, tot maximaal drie jaar.

Ten eerste blijkt dat soms een deel van de overgebrachte afvalstoffen, al dan niet na een of meer bewerkingen, wordt teruggebracht naar Nederland en hier wordt gestort of verbrand. Dat gebeurt bijvoorbeeld soms met buiten Nederland ontstaan sorteeresidu dat is toe te rekenen aan eerder uit Nederland overgebrachte afvalstoffen. Als over dat deel bij overbrenging belasting wordt betaald, en opnieuw bij storten of verbranden in Nederland, zou twee keer belasting worden betaald over hetzelfde gewicht. Dat is zo niet bedoeld. Het probleem is extra zichtbaar geworden nu per 1 januari 2020 ook afvalstoffen die uit het buitenland zijn overgebracht naar Nederland om hier te worden verbrand in een installatie waarin gemengde afvalstoffen⁴⁰ mogen worden verbrand, in de heffing worden betrokken. Daarvoor gold dat alleen voor het gedeelte van dergelijke afvalstoffen dat uiteindelijk in Nederland werd gestort. Dit is niet goed op te lossen via een uitzondering in de heffing van afvalstoffenbelasting bij verwijdering in Nederland, voor uit het buitenland overgebrachte afvalstoffen die zijn ontstaan uit de verwerking van Nederlands afval. De historie van dit soort afvalstromen is lang niet altijd duidelijk voor de belastingplichtige houder van de inrichting in Nederland waar de afvalstoffen worden gestort of verbrand. Een uitzondering op dit punt zou de heffing te zeer compliceren. Een betere oplossing is dat de kennisgever zorgt dat het gewicht van terugkerende afvalstoffen bij overbrenging buiten de heffing blijft, door de gegevens daarover op te nemen in zijn aanvraag van de ILT-beschikking. Dit is mogelijk omdat de belasting pas achteraf verschuldigd is, nadat gegevens bekend zijn over de wijze waarop de afvalstoffen zijn of zullen worden verwerkt. Het UBbm wordt hiertoe aangevuld.

Een tweede punt is dat de kennisgever op dit moment alleen om gegevens wordt gevraagd over eventuele verbranding van afvalstoffen in een installatie in het buitenland waarin gemengde afvalstoffen mogen worden verbrand (in Nederland is dat belast), en eventuele verbranding in een installatie in het buitenland waarin dat niet mag (in Nederland is dat niet belast of is een nihil tarief van toepassing). In de praktijk is echter gebleken dat verbrandingsinstallaties in het buitenland vaak een ruimere vergunning krijgen dan in Nederland gebruikelijk is, ook voor de verbranding van gemengd afval, terwijl materieel sprake is van een type installatie die in Nederland buiten de heffing zou blijven of waarbij een nihil tarief zou gelden. Het gaat bijvoorbeeld om verbranding van andere dan gemengde afvalstoffen in een installatie in het buitenland waarin in uitzonderlijke omstandigheden ook gemengde afvalstoffen worden verbrand, zoals installaties die normaal gesproken alleen bestemd zijn voor de verbranding van gevaarlijke afvalstoffen. Verbranding van gemengde afvalstoffen komt daar in de praktijk niet of nauwelijks voor. In Nederland zou zo'n installatie geen vergunning krijgen voor verbranding van gemengde afvalstoffen, en daarmee niet onder de heffing vallen, of er zou bij het verbranden van afvalstoffen in die installatie een nihil tarief gelden.

In overleg met de sector en de betrokken diensten zijn daarom aanvullende criteria vastgesteld, zodat ook in deze situatie recht wordt gedaan aan het uitgangspunt dat wanneer de afvalstoffen in het buitenland op een zodanige wijze zijn gestort of verbrand dat bij een vergelijkbare verwerking in Nederland een lager belastingbedrag verschuldigd zou zijn, ook voor de heffing ten aanzien van de uit Nederland overgebrachte afvalstoffen dit lagere belastingbedrag in aanmerking wordt genomen. Ten eerste mag het deel van de overgebrachte afvalstoffen dat in de

⁴⁰ Gemengde afvalstoffen: huishoudelijke afvalstoffen, gemengde bedrijfsafvalstoffen en/of gemengd sorteeresidu.

buitenlandse installatie worden verbrand niet bestaan uit gemengde afvalstoffen, want de verbranding van gemengde afvalstoffen zou in Nederland altijd in de heffing worden betrokken. Ten tweede mogen in de buitenlandse installatie in de praktijk niet of nauwelijks gemengde afvalstoffen worden verbrand, dat wil zeggen, hoogstens 10% van het verbrande gewicht op jaarbasis. Ook op dit punt wordt het UBbm aangevuld.

Het is van belang dat in de praktijk ook voor afvalstoffen die in 2019 en 2020 uit Nederland zijn overgebracht om deze buiten Nederland te verwijderen zo nodig rekening kan worden gehouden met het voorgaande. Daartoe voorziet dit besluit in een overgangsregeling.

Van de gelegenheid wordt gebruik gemaakt om de opbouw van de door de kennisgever te vermelden gegevens zodanig in te richten, dat meer in detail wordt vermeld op welke wijze de ter verwijdering uit Nederland overgebrachte afvalstoffen buiten Nederland zijn of zullen worden verwerkt. Daarmee wordt ook in de aanvraag van de kennisgever al meer in detail zichtbaar, welk gedeelte van het gewicht van de overgebrachte afvalstoffen al dan niet in de heffing wordt betrokken.

2.7.2 Energiebelasting; berekening teruggaaf

Artikel 64 Wbm voorziet in een aantal vrijstellingen van energiebelasting, die ook kunnen worden gerealiseerd via een verzoek om teruggaaf van betaalde energiebelasting. Deze teruggaven worden door de Belastingdienst in beginsel verleend per kalenderkwartaal, maar de tariefschijven van de energiebelasting worden per verbruiksperiode toegepast. In de praktijk wordt daarom bij de berekening van de teruggaaf per kwartaal rekening gehouden met het verbruik in de van toepassing zijnde verbruiksperiode. Zo wordt een onbedoeld verschil in belastingdruk voorkomen bij toepassing van de vrijstellingsregeling enerzijds en toepassing van de teruggaafregeling anderzijds. Ter vermindering van onduidelijkheid op dit punt wordt dit nu expliciet opgenomen in het UBbm.

2.7.3 Milieubelastingen; vermindering oninbare vorderingen

De Wbm kent voor de belasting op leidingwater, de afvalstoffenbelasting en de energiebelasting⁴¹ een vermindering voor eerder op aangifte voldane belasting in het geval van oninbaar gebleken vorderingen. Het gaat daarbij om bedragen die leidingwaterbedrijven, afvalverwerkers en energieleveranciers voor de geleverde goederen of de verrichte diensten in rekening brengen, waarbij zij ook de ter zake verschuldigde belasting op leidingwater, afvalstoffenbelasting of energiebelasting aan hun klanten doorberekenen. Als later een vordering op de klant (deels) oninbaar blijkt, voorziet de Wbm in een vermindering van de eerder op aangifte voldane belasting. Deze vermindering past de leverancier toe bij de aangifte over het tijdvak waarin de vordering (deels) oninbaar blijkt. De aanspraak op vermindering ontstaat uiterlijk één jaar na het tijdstip waarop het (gedeeltelijk) niet ontvangen bedrag opeisbaar is geworden. Wordt het bedrag ter zake waarvan de aanspraak op vermindering is ontstaan op een later tijdstip alsnog

⁴¹ Aangezien de opslag duurzame energie- en klimaattransitie (ODE) samen met de energiebelasting wordt geheven en ingevorderd, geldt de vermindering mede voor de ODE.

geheel of gedeeltelijk ontvangen, dan wordt de eerder in mindering gebrachte belasting opnieuw verschuldigd. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen aan de vermindering voorwaarden en beperkingen worden gesteld. Hier wordt uitvoering aan gegeven via een wijziging van het UBbm.

Het betreft ten eerste de situatie dat een vordering gedeeltelijk oninbaar blijkt te zijn. Bij gedeeltelijke oninbaarheid van een vordering kan de eerder ter zake van die vordering op aangifte voldane belasting ook maar gedeeltelijk in mindering worden gebracht. Het maakt daarbij geen verschil of de geleverde goederen of diensten en de doorberekende belastingen op één of op meer facturen in rekening zijn gebracht. Bepalend is welk bedrag de klant ter zake van de levering of dienst in totaal aan de leverancier had moeten betalen, en welk gedeelte daarvan oninbaar blijkt te zijn. De vermindering bedraagt het gedeelte van het ter zake van die levering of dienst niet ontvangen bedrag dat naar evenredigheid correspondeert met de voor die levering of dienst op aangifte voldane belasting. De vermindering mag worden toegepast op de aangifte van het tijdvak waarin de vordering (deels) oninbaar blijkt te zijn. Omgekeerd is de toegepaste vermindering (naar evenredigheid) opnieuw verschuldigd, als op een later tijdstip alsnog een gehele of gedeeltelijke betaling wordt ontvangen voor een (deels) oninbare vordering.

Bij inwerkingtreding van de Wet vliegbelasting zal de vermindering voor oninbare vorderingen mede gaan gelden voor de vliegbelasting. Het voorgaande zal dan mede gelden bij gedeeltelijke oninbaarheid van bedragen die exploitanten van luchthavens voor hun activiteiten in rekening brengen bij luchtvaartmaatschappijen, waarbij zij ook de ter zake verschuldigde vliegbelasting aan hen doorberekenen. Om bij deelbetalingen vast te stellen voor welk deel van de verschuldigde belasting aanspraak bestaat op de vermindering, wordt het gehele bedrag in aanmerking genomen dat ter zake van het vertrek van het vliegtuig aan de luchtvaartmaatschappij in rekening is gebracht door de exploitant van de luchthaven. Ook in dat kader is het wenselijk dat ter vermijding van mogelijke onduidelijkheid op dit punt expliciet in het UBbm wordt opgenomen, dat bepalend is welk bedrag de klant ter zake van de levering van de goederen of het verrichten van de diensten in totaal aan de leverancier moet betalen, en hoe bij de desbetreffende milieubelastingen moet worden omgegaan met gedeeltelijk oninbare vorderingen.

Een tweede punt is alleen van belang voor de belasting op leidingwater en de energiebelasting. Bij voorschotten voor de levering van leidingwater, aardgas of elektriciteit worden de hoeveelheden waarop het voorschot is gebaseerd aangemerkt als geleverde hoeveelheden. Soms is die hoeveelheid groter dan de hoeveelheid die uiteindelijk in een verbruiksperiode geleverd wordt. In dat geval wordt meer milieubelasting doorberekend dan de leverancier uiteindelijk verschuldigd is. Het omgekeerde komt overigens ook voor. Verschillen tussen voorschotten en de uiteindelijk in een verbruiksperiode geleverde hoeveelheid worden door de leverancier bij de eindfactuur weer rechtgetrokken. Gebleken is echter, dat een deel van de belastingplichtigen de vermindering voor oninbare vorderingen toepast op voorschotten, zonder rekening te houden met de eindfactuur. Daardoor kan iets te veel of te weinig belasting in mindering worden gebracht. In het UBbm zal daarom expliciet worden opgenomen, dat de vermindering voor oninbare vorderingen voor de belasting op leidingwater en de energiebelasting wordt gebaseerd op het verbruik in de verbruiksperiode. Dat betekent dat bij (deels) oninbare voorschotten voor het berekenen van de vermindering, bedoeld in artikel 92, eerste lid, Wbm, het verbruik in de verbruiksperiode in aanmerking moet worden genomen. Dit geldt overigens evenzeer wanneer geen sprake is van voorschotten. In voorschotsituaties zal bij een

verbruiksperiode van twaalf maanden de eindfactuur doorgaans al beschikbaar zijn op het moment dat de aanspraak op vermindering ontstaat, namelijk uiterlijk één jaar na het tijdstip waarop het (gedeeltelijk) niet ontvangen bedrag opeisbaar is geworden. Het gaat hierbij om het tijdstip waarop het voorschotbedrag opeisbaar is geworden. De termijn van één jaar gaat dus niet pas lopen op het moment dat de eindfactuur opeisbaar is geworden. Voor belastingplichtigen die zich voor de berekening van de vermindering tot nu toe baseren op voorschotten, kan het voorgaande betekenen dat zij hun administratieve systemen moeten aanpassen. Om daarvoor voldoende tijd in te bouwen zal de berekening van de vermindering op basis van de eindfactuur vanaf 1 juli 2021 worden voorgeschreven.

2.8 Uitvoeringsbesluit kostenverrekening en gegevensuitwisseling Wet waardering onroerende zaken

Voorts wordt met dit wijzigingsbesluit het Uitvoeringsbesluit kostenverrekening en gegevensuitwisseling Wet WOZwaardering onroerende zaken gewijzigd. Met deze wijziging worden de Gedeputeerde Staten van de provincie Zuid-Holland (hierna: de GS van Zuid-Holland) opgenomen als bestuursorgaan dat bevoegd is om gebruik te maken van de waardegegevens en de daarbij behorende temporele en meta-kenmerken uit de landelijke voorziening WOZ.

Het doel van de toegang tot de landelijke voorziening WOZ voor de GS van Zuid-Holland is om een snelle en efficiënte subsidieverleningsprocedure bij de provincie Zuid-Holland te faciliteren. Hiervoor is gebruik van de gegevens uit de landelijke voorziening WOZ noodzakelijk, omdat dit een geautomatiseerd proces mogelijk maakt.

De Subsidieregeling lokale initiatieven energietransitie Zuid-Holland beoogt een versnelling aan te brengen in de energietransitie van Zuid-Holland. In Zuid-Holland zijn veel lokale initiatieven voor de opwekking van duurzame energie, isolatiemaatregelen of energiebesparing. Voor particulieren (natuurlijke personen) die hun woning willen verduurzamen is het ook mogelijk om subsidie aan te vragen. De hoofdlijnen daarvan zijn:

- Subsidie is mogelijk voor een maatwerkadvies gericht op verduurzaming van de woning en voor concrete energiebesparende maatregelen.
- Het kan gaan om een huurwoning of een eigen woning, de aanvrager moet de woning wel zelf bewonen.
- Bij een aanvraag voor een eigen woning geldt een maximale WOZ-waarde van €200.000 (peildatum januari 2020).
- Subsidie kan alleen achteraf worden aangevraagd.

Het toekenningproces van deze subsidie is vernieuwd waardoor het proces zowel voor de aanvrager als voor de provincie sneller, eenvoudiger en goedkoper wordt. Een belangrijke stap daarbij is dat de aanvrager geen gegevens hoeft in te voeren die bij de overheid al bekend zijn. In het geval van deze subsidieregeling is de WOZ-waarde van de woning daarvoor van belang. Daarom wil de provincie Zuid-Holland geautomatiseerd een koppeling maken tussen de adresgegevens die een aanvrager invoert en de landelijke voorziening WOZ om te controleren of de woning aan de subsidievoorwaarden voldoet, zonder dat er gebruik gemaakt dient te worden van het WOZ-waardeloket.

Met opmerkingen [BH(d(13): Gelet op de eerdere introductie van deze afkorting

Met opmerkingen [BH(d(14): idem

Met opmerkingen [BH(d(15): is 1 woord

2.8.1 Gegevensbescherming

De maatregel inzake het verlenen van toegang tot de landelijke voorziening WOZ aan de GS van Zuid-Holland behelst het verwerken van persoonsgegevens, in het bijzonder naam, adres en waarde van de woning. Persoonsgegevens behoren tot de persoonlijke levenssfeer en worden daarom beschermd door de Grondwet en het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).⁴² Aansluiting van een bestuursorgaan op de landelijke voorziening WOZ is een inmenging in de persoonlijke levenssfeer ('private life'), zodat de maatregel aan het EVRM moet worden getoetst. Het EVRM vereist dat de maatregel bij wet is voorzien, de betreffende wet voldoende toegankelijk is en de maatregel voldoende voorzienbaar is. De maatregel voldoet hieraan omdat hij wordt opgenomen in het UB Uitvoeringsbesluit kostenverrekening en gegevensuitwisseling Wet WOZ waardering onroerende zaken dat zijn grondslag vindt in de Wet waardering onroerende zaken (Wet WOZ).⁴³ Daarnaast is duidelijk omschreven om welke gegevens het gaat en zijn deze gegevens beperkt tot die gegevens die strikt noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de taken van de GS van Zuid-Holland: de WOZ-waarden van woningen in Zuid-Holland voor zover die gegevens noodzakelijk zijn voor de uitoefening van de subsidieregeling. Zo hebben de GS van Zuid-Holland enkel toegang tot de WOZ-waarden die zij nodig hebben voor de uitoefening van deze regeling.

Het EVRM vereist ook dat de inmenging in de persoonlijke levenssfeer noodzakelijk is in een democratische samenleving. Naar het oordeel van het kabinet is deze noodzaak gelegen in de noodzaak om het subsidieverleningsproces op een voor de burger zo eenvoudig mogelijke wijze in te richten, zodat de procedure zo snel mogelijk en zo veel mogelijk zonder fouten verloopt. Weten is nog geen doen, en het belang van verduurzaming is groot. Het kabinet wil voorkomen dat mensen afzien van het aanvragen van subsidie, enkel omdat de procedure te omslachtig is. Daarbij past het ook bij het streven om informatie die bij de overheid bekend is te hergebruiken en slechts eenmaal uit te vragen.⁴⁴

Daarnaast moet de maatregel *proportioneel* en *subsidiar* zijn. De omvang van de inbreuk die openbaarmaking van die gegevens op de privacy van de woningeigenaar maakt, staat naar het oordeel van het kabinet in verhouding tot het oogmerk van een adequate en efficiënte subsidieverleningsprocedure. Hierbij is ook van belang dat de toegang tot de landelijke voorziening WOZ beperkt is tot de woningen waarvoor subsidie wordt aangevraagd in de provincie Zuid-Holland, zodat de inbreuk beperkt is tot de strikt noodzakelijke informatie. Daarmee voldoet de maatregel aan het vereiste van proportionaliteit.

De maatregel is subsidiar, omdat er geen minder ingrijpende wijze is om het doel te verwezenlijken. Het alternatief is dat burgers zelf een kopie van hun WOZ-beschikking meesturen met hun subsidieaanvraag. Deze WOZ-beschikking moet vervolgens ook op juistheid gecontroleerd worden. Dit levert fraudegevoeligheid en administratieve last voor de provincie Zuid-Holland op. Administratieve last voor de provincie Zuid-Holland betekent dat er een langere tijd ontstaat tussen

⁴² Zie artikel 10 van de Grondwet en artikel 8 EVRM.

⁴³ Artikel 37h Wet WOZ.

⁴⁴ Kamerstukken II 2002/03, 26387, nr. 18, p. 13.

het moment van aanvragen en het moment van uitbetalen en dit proces kost de provincie ook capaciteit. Daarnaast brengt dit een extra administratieve last voor de burger mee, wat het kabinet onwenselijk vindt, en betekent het vertraging in het proces.

Ook moet deze maatregel voldoen aan de beginselen en vereisten van de AVG. Zo moet sprake zijn van een gegevensverwerking die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is. Daarbij moet de verwerking voldoen aan één van de grondslagen van de AVG.⁴⁵ In dit geval is de verwerking noodzakelijk voor de vervulling van de taak van algemeen belang van de GS van Zuid-Holland, namelijk het uitvoeren van de Subsidieregeling lokale initiatieven energietransitie Zuid-Holland.⁴⁶ De rechtmatigheid van de maatregel volgt verder uit het feit dat de gegevensverwerking is voorzien in het UB uitvoeringsbesluit kostenverrekening en gegevensuitwisseling Wet WOZ waardering onroerende zaken. De maatregel is behoorlijk en transparant, omdat deze is neergelegd in een besluit dat een wettelijke grondslag heeft, waardoor de regel voor eenieder inzichtelijk is.

De gegevens worden door de GS van Zuid-Holland enkel verzameld en verwerkt voor het doel waarvoor ze verkregen worden: het faciliteren van een snelle en efficiënte subsidieverleningsprocedure. Ook worden enkel die gegevens uit de landelijke voorziening WOZ verwerkt die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van hun taak en enkel voor de duur dat de gegevens noodzakelijk zijn. De GS van Zuid-Holland verwerken immers enkel de gegevens van woningen in hun eigen grondgebied, wanneer voor deze woningen een subsidie wordt aangevraagd, en voor de duur van de subsidieregeling. Zo wordt invulling gegeven aan het vereiste van databeperking en opslagbeperking.

2.8.2 Advies Autoriteit Persoonsgegevens

De AP is gevraagd advies te geven over de wijziging van het UB kostenverrekening en gegevensuitwisseling Wet WOZ dit besluit. De voorgelegde concepttekst heeft de AP geen aanleiding gegeven tot het maken van opmerkingen.

2.8.3 Administratieve lasten

De administratieve lasten voor de burger worden door de toegang tot de landelijke voorziening WOZ voor de GS van Zuid-Holland verlaagd. Door aansluiting van de GS van Zuid-Holland op de landelijke voorziening WOZ wordt de aanvraag tot subsidie voor de burger minder belastend. Hij hoeft enkel adresgegevens, uitgevoerde maatregelen en enkele bijlagen ter bewijslast hiervan in te dienen. De bewijslast betreft dan een huurovereenkomst of een bewijs van eigendom en facturen/bonnen van de uitgevoerde maatregelen. Daarna is de aanvraag compleet en kan hij worden ingediend. De noodzaak om zelf de WOZ-beschikking mee te sturen vervalt door deze maatregel, aangezien de informatie hieruit al is opgehaald uit de landelijke voorziening WOZ. Dit vermindert ook de kans op fraude.

⁴⁵ Artikel 6 AVG.

⁴⁶ Artikel 6, eerste lid, onderdeel e, AVG.

2.8.4. Financiële paragraaf

De kosten voor deze maatregel worden, voor zover van toepassing, gedragen door de provincie Zuid-Holland.

3. EU-aspecten

Aan de wijzigingen die opgenomen zijn in dit besluit zijn geen additionele EU-aspecten verbonden.

4. Budgettaire aspecten

Wanneer er budgettaire gevolgen zijn verbonden aan de in dit besluit opgenomen maatregel zijn die hiervoor nader toegelicht. Aan de overige wijzigingen die opgenomen zijn in dit besluit zijn geen of geringe additionele budgettaire gevolgen verbonden.

5. Uitvoeringsgevolgen

De uitvoeringsgevolgen voor de Belastingdienst worden beoordeeld met de Uitvoeringstoetsen. Deze zijn op dit moment nog niet gereed.

6. Gevolgen voor bedrijfsleven en burger

Wanneer er gevolgen voor het bedrijfsleven en burger voortvloeien uit dit besluit zijn deze hiervoor nader toegelicht. Aan de overige wijzigingen die opgenomen zijn in dit besluit zijn geen of verwaarloosbare additionele gevolgen voor de administratieve lasten verbonden.

7. Advies en consultatie

Zoals hiervoor reeds is opgemerkt is de AP voor een aantal maatregelen om advies gevraagd met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens. De voorgelegde concepttekst heeft de AP geen aanleiding gegeven tot het maken van opmerkingen.

8. Voorhangprocedure

PM

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel I

Artikel I (artikel 22a van het Uitvoeringsbesluit inkomstenbelasting 2001)

Zoals in het algemeen deel van deze nota is toegelicht, wordt in artikel 22a UBIB 2001 een verplichting opgenomen tot het uit eigen beweging verstrekken van gegevens en inlichtingen die zien op betalingen voor werkzaamheden en diensten. De grondslag voor deze renseignering en het daarbij verstrekken van het bsn is artikel 10.8, eerste lid, Wet IB 2001 in verbinding met artikel 53, tweede en derde lid, AWR.

In artikel 22a, eerste lid, UBIB 2001 wordt opgenomen welke administratieplichtigen aan de renseigneringsverplichting moeten voldoen. Dit betreft, zoals in het algemeen deel van deze nota reeds is toegelicht, twee groepen. Allereerst zijn dit inhoudingsplichtigen in de zin van de Wet LB 1964 die betalingen doen aan een natuurlijk persoon voor werkzaamheden en diensten die zijn verricht voor de inhoudingsplichtige zelf of een met de inhoudingsplichtige verbonden vennootschap als bedoeld in artikel 10a, zevende lid, van die wet.

Daarnaast zijn dit cbo's als bedoeld in artikel 1, onderdeel c, van de Wet toezicht en geschillenbeslechting collectieve beheersorganisaties auteurs- en naburige rechten die betalingen doen aan een natuurlijk persoon als rechthebbende als bedoeld in artikel 1, onderdeel g, van die wet van een auteursrecht of een naburig recht. Het gaat hierbij zowel om vrijwillig collectief beheer (de collectieve uitoefening van exclusieve rechten als bedoeld in artikel 1 van de Auteurswet of artikel 2 van de Wet op de naburige rechten die door de rechthebbende aan de cbo zijn overgedragen of in beheer gegeven) als om exclusieve rechten of vergoedingsrechten waarbij op grond van de wet is bepaald dat deze collectief moeten worden uitgeoefend (verplicht collectief beheer, zoals geregeld in artikel 26a van de Auteurswet of de artikelen 7 en 15 van de Wet op de naburige rechten).

In artikel 22a, tweede lid, UBIB 2001 wordt opgenomen welke betalingen voor werkzaamheden en diensten zijn uitgezonderd van de verplichting om gegevens en inlichtingen aan de Belastingdienst te verstrekken. Zoals in het algemeen deel van deze nota reeds is toegelicht, is ter afbakening van de renseigneringsplicht de keuze gemaakt om betalingen ten aanzien van bepaalde werkzaamheden en diensten uit te sluiten. De administratieplichtige dient voor de gegevensverstrekking op basis van artikel 22a UBIB 2001 vast te stellen dat de werkzaamheden niet zijn verricht als werknemer, artiest of beroepssporter als bedoeld in de Wet LB 1964 of als lid van een buitenlands gezelschap als bedoeld in die wet. Als de werkzaamheden wel in die hoedanigheid zijn verricht, valt de betaling al onder de loonbelasting en wordt deze reeds gerenseigneerd. Voor personen die niet als artiest, beroepssporter of lid van een buitenlands gezelschap worden aangemerkt omdat zij inwoner zijn van Aruba, Curaçao, Sint Maarten, de BES-eilanden of een land waarmee de Staat der Nederlanden een verdrag ter voorkoming van dubbele belasting heeft gesloten, is de renseigneringsbepaling eveneens niet van toepassing. Dit betreft degenen die in de artikelen 5a, eerste lid, aanhef en onderdeel a, en tweede lid, aanhef en onderdeel b, en artikel 5b, eerste lid, aanhef en onderdeel 2°, Wet LB 1964 worden uitgezonderd. Het

Met opmerkingen In de toelichting gebruiken we altijd wel het koppelteken

inkomen dat deze personen verkrijgen in de hoedanigheid van artiest, beroepssporter of lid van een gezelschap behoort namelijk niet tot de Nederlandse heffingsgrondslag. Hierdoor is renseignering niet nodig. Ook zijn werkzaamheden die zijn verricht als vrijwilliger als bedoeld in artikel 2, zesde lid, tweede zin, Wet LB 1964 uitgesloten van de renseigneringsverplichting, tenzij de betalingen die de administratieplichtige aan de betreffende vrijwilliger heeft gedaan hoger zijn dan de maximumbedragen, bedoeld in de eerste zin van dat lid. Daarnaast geldt de renseigneringsverplichting evenmin voor werkzaamheden en diensten waarvoor een factuur is uitgereikt als bedoeld in artikel 34c, eerste lid, Wet OB 1968 waarop de omzetbelasting, bedoeld in artikel 35a, eerste lid, onderdeel j, van die wet, is vermeld. Tot slot zijn eveneens vergoedingen voor een auteursrecht of naburig recht aan erfgerechtigden uitgezonderd van de renseigneringsverplichting. Deze vergoedingen behoren vóór de erfgerechtigde behoren deze rechten tot de bezittingen van box 3 en behoren deze vergoedingen niet tot het resultaat uit overige werkzaamheden.

Met deze afbakening – die met inachtneming van de uitvoerbaarheid voor administratieplichtigen is vormgegeven – wordt zoveel mogelijk bewerkstelligd dat de renseignering wordt beperkt tot betalingen die naar verwachting tot belastbare inkomsten leiden die doorgaans tot het belastbare resultaat uit overige werkzaamheden zullen behoren.

In artikel 22a, derde lid, UBIB 2001 worden de gegevens en inlichtingen opgenomen die moeten worden aangeleverd. Dit betreft allereerst, zoals in het algemeen deel van deze nota reeds is toegelicht, de persoonsgegevens die noodzakelijk zijn voor het proces van identificatie en verificatie van de gerechtigde tot de betaling en de koppeling van die persoon aan het geleverde bsn. Dit betreft de naam, het adres en de geboortedatum van de ontvanger van de betaling. Daarnaast moet worden vermeld welke bedragen in het kalenderjaar zijn uitbetaald, daaronder begrepen de eventuele kostenvergoedingen.

In artikel 22a, vierde lid, UBIB 2001 wordt opgenomen dat de administratieplichtige de gegevens en inlichtingen moet verstrekken op de door de inspecteur voorgeschreven wijze. De wijze van aanlevering van de gegevens en inlichtingen zal digitaal moeten plaatsvinden en nader worden beschreven in een nog door de Belastingdienst op te stellen handleiding (zie paragraaf 2.1.1). Daarnaast wordt in genoemd vierde lid geregeld dat de gegevens en inlichtingen jaarlijks na afloop van het kalenderjaar waarop de gegevens en inlichtingen betrekking hebben dienen te worden verstrekt op uiterlijk 31 januari volgend op dat kalenderjaar. Bij een latere aanlevering zouden de gegevens en inlichtingen niet meer kunnen worden gebruikt voor de VIA zoals deze beschikbaar wordt gesteld per 1 maart.⁴⁷

In bepaalde gevallen kan het wenselijk zijn dat de administratieplichtige niet hoeft te wachten tot het einde van het kalenderjaar om de gegevens te verstrekken. Op basis van het proces inzake het formulier IB-47 is bekend dat er administratieplichtigen zijn die voorkeur hebben voor maandelijkse renseignering, omdat dit beter bij de inrichting van hun administratieproces past. Artikel 22a, vijfde lid, UBIB 2001 geeft daarom de inspecteur de mogelijkheid om de administratieplichtige toe te staan om in afwijking van het vierde lid de gegevens en inlichtingen

⁴⁷ Overigens zullen de (met name over het eerste jaar van renseignering) ontvangen gegevens niet in alle gevallen gebruikt kunnen worden voor de VIA dit in verband met het (opstarten en) toepassen van benodigde kwaliteitsanalyses.

Met opmerkingen Conform formulering
in het algemeen deel

gedurende het kalenderjaar waarop de gegevens en inlichtingen betrekking hebben te verstrekken. Op deze wijze kan de inspecteur een afweging maken in welke gevallen tussentijdse aanlevering mogelijk moet zijn en kan de betreffende administratieplichtige vervolgens zelf de afweging maken wat voor hem het meest praktische is. De betreffende administratieplichtige hoeft namelijk geen gebruik te maken van de mogelijkheid die de inspecteur hem biedt. Hij kan er ook voor kiezen aan te blijven sluiten bij genoemd vierde lid en de gegevens na afloop van het kalenderjaar aan te leveren. Voor de mogelijkheid van tussentijdse levering wordt geen afwijkend uiterste moment van aanleveren opgenomen. Voor de inspecteur is het voldoende als de aan te leveren gegevens steeds uiterlijk zijn ontvangen op 31 januari van het kalenderjaar volgend op het kalenderjaar waarop de gegevens en inlichtingen betrekking hebben.

Om zowel administratieplichtigen als de inspecteur in staat te stellen zich zorgvuldig en tijdig voor te bereiden op de nieuwe verplichte renseigneringsstroom, zal de inspecteur voor het jaar 2021 geen gebruik maken van de mogelijkheid van artikel 22a, vijfde lid, UBIB 2001 voor het tussentijds laten aanleveren van gegevens en inlichtingen. Voor renseigneringen over het jaar 2021 zal de aanlevering van de gegevens dus in alle gevallen verplicht in januari 2022 plaatsvinden. Dit geldt ook voor administratieplichtigen die in het kader van de bestaande informatieverstrekking van dit soort betalingen (met het genoemde formulier IB-47) over de periode vóór 2021 tussentijdse aanlevering hebben toegepast.

In artikel 22a, zesde lid, UBIB 2001 wordt geregeld dat artikel 22, zesde lid, onderdelen a, b en d, UBIB 2001 van overeenkomstige toepassing is. Laatstgenoemde bepaling ziet op het in bepaalde gevallen achterwege kunnen laten van de verstrekking van gegevens en inlichtingen. Dit is onder voorwaarden het geval als:

- naar het oordeel van de inspecteur het belang van ontvangst van de gegevens en inlichtingen niet opweegt tegen de inspanning van verstrekking daarvan (onderdeel a);
- naar het oordeel van de inspecteur de administratieplichtige tijdelijk niet of niet tijdig in staat is de gegevens en inlichtingen te verstrekken (onderdeel b);
- de gegevens en inlichtingen door de inspecteur zijn aangewezen als van verstrekking vrijgestelde gegevens en inlichtingen (onderdeel d).

Een dergelijke uitzondering op de verplichte renseignering kan bijvoorbeeld aan de orde zijn indien de Belastingdienst geen belang heeft bij bepaalde gegevens en inlichtingen omdat Nederland geen heffingsrecht heeft over de betreffende inkomsten.

Artikel II

Artikel II, onderdeel A (~~a~~Artikel 1a van het Uitvoeringsbesluit Algemene Inkomensafhankelijke regelingen)

In het eerste lid van artikel 1a UB Awir vervallen de thans daarin opgenomen verplichtingen om desgevraagd gegevens aan de Belastingdienst/Toeslagen te verstrekken, omdat deze verplichtingen met de inwerkingtreding van de Wet verbetering uitvoerbaarheid toeslagen reeds rechtstreeks uit artikel 38, eerste lid, Awir volgen.

In plaats daarvan wordt in het eerste lid van genoemd artikel 1a de verplichting voor kindercentra en gastouderbureaus vastgelegd om eigener beweging de in dat lid in de onderdelen a

tot en met f opgesomde gegevens voor elk ingeschreven kind aan de Belastingdienst/Toeslagen te verstrekken. Deze verplichting berust op artikel 38, tweede lid, Awir. Het doel van deze verstrekking is de beoordeling van de aanspraak op of de bepaling van de hoogte van de kinderopvangtoeslag of het voorschot van de ouder, het herzien van een tegemoetkoming van de ouder, bedoeld in de artikelen 21 en 21a Awir, of het herzien van een voorschot van de ouder, bedoeld in artikel 16, vijfde lid, Awir. Het gaat om gegevens die de kindercentra en gastouderbureaus op grond van de artikelen 1.53 en ~~artikel~~ 1.56, zesde lid, Wet kinderopvang in hun administratie dienen op te nemen. Dit is, voor zover het de aan de Belastingdienst/Toeslagen te verstrekken gegevens betreft, verder uitgewerkt in artikel 11, tweede lid, onderdelen f, h en i, en derde lid, onderdelen b, f en h, Regeling Wko.

Daarnaast wordt het huidige tweede lid van genoemd artikel 1a vernummerd tot derde lid en wordt een nieuw tweede lid ingevoegd waarin wordt geregeld wanneer de genoemde gegevens geleverd moeten worden en op welke periode(n) die gegevens betrekking hebben. Er zijn twee soorten leveringen te onderscheiden, een maandelijks levering en een jaarlijkse levering. De maandelijks levering dient, met uitzondering van de maand januari (zie hierna), uiterlijk op de vijftiende dag van elke maand plaats te vinden. Daarbij dient het kindercentrum of gastouderbureau niet alleen de gegevens met betrekking tot de voorgaande maand te verstrekken, maar ook de gegevens over alle daaraan voorafgaande maanden sinds de aanvang van het berekeningsjaar of, indien dat later is, sinds de aanvang van de schriftelijke overeenkomst ten aanzien van het ingeschreven kind. Zo worden uiterlijk op 15 februari de gegevens over januari verstrekt, uiterlijk op 15 maart de gegevens over januari en februari enzovoort, totdat uiterlijk op 15 december de gegevens over de maanden januari tot en met november worden verstrekt. Vervolgens geldt in verband met de jaarafsluiting alleen in januari een langere aanlevertermijn: uiterlijk op 27 januari dient het kindercentrum of gastouderbureau de gegevens over alle maanden van het voorgaande berekeningsjaar te verstrekken. De te verstrekken gegevens dienen steeds per maand waarop zij betrekking hebben onderscheiden te worden, zodat de Belastingdienst/Toeslagen mutaties per maand ten opzichte van eerdere verstrekkingen van gegevens eenvoudig kan herkennen. De verplichting de te verstrekken gegevens per maand te onderscheiden, wordt gebaseerd op artikel 1b, eerste lid, UB Awir zoals dat luidt na de hierna toegelichte wijziging van die bepaling. Deze maandelijks verstrekkingen worden ingezet om de hoogte van de voorschotten van de kinderopvangtoeslag te controleren en zo nodig aan te passen.

Voorts wordt in het tweede lid van artikel 1a UB Awir de verplichting vastgelegd voor kindercentra en gastouderbureaus om eigener beweging jaarlijks een eindafrekening van de gegevens met betrekking tot het voorgaande berekeningsjaar aan de Belastingdienst/Toeslagen te verstrekken. Deze eindafrekening wordt ook per maand weergegeven en dient uiterlijk op 1 maart te worden verstrekt. Deze jaarlijkse gegevensverstrekking ziet op dezelfde gegevens die, in verband met de maandleveringen, reeds in januari (uiterlijk 27 januari) dienen te worden verstrekt en geeft de kinderopvangorganisatie de mogelijkheid om in het kader van de eindafrekening mogelijke correcties op de voorafgaande maandelijks gegevensverstrekkingen aan te brengen. Indien geen correcties nodig zijn of geen eindafrekening tussen het kindercentrum of gastouderbureau en de ouder heeft plaatsgevonden, is het jaaroverzicht gelijk aan het overzicht dat in januari over het voorgaande jaar verstrekt wordt. De verstrekking van het jaaroverzicht

Met opmerkingen

Met komma

wordt door de Belastingdienst/Toeslagen gebruikt om de hoogte van de kinderopvangtoeslag definitief vast te stellen.

In het derde lid (nieuw) wordt het begrip "eigener beweging" toegevoegd om beter aan te sluiten bij de wettelijke grondslag in artikel 38, tweede lid, Awir. Deze verstrekking vond ook voor deze wijziging al uit eigen beweging plaats. Hiermee is dus geen inhoudelijke wijziging beoogd.

Met opmerkingen : Met komma

Artikel II, onderdeel B (artikel 1b van het Uitvoeringsbesluit Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

Met de aanpassing van de verwijzing in artikel 1b UB, eerste lid, Awir wordt geregeld dat ook bij de gegevens die op basis van artikel 38, tweede lid, Awir uit eigen beweging aan de Belastingdienst/Toeslagen dienen te worden verstrekt, gebruik dient te worden gemaakt van het bsn en dat de verstrekking plaatsvindt op de door de Belastingdienst/Toeslagen voorgeschreven wijze.

Artikel II, onderdeel C (overgangsrecht bij de artikelen 1a en 1b van het Uitvoeringsbesluit Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

Met opmerkingen : Zie echter mijn opmerking bij dit onderdeel (over het opnemen in een zelfstandige bepaling)

Hier wordt geregeld dat de artikelen 1a en 1b UB Awir zoals deze luiden op 31 december 2020 van toepassing blijven met betrekking tot berekeningsjaren die aanvangen voor 1 januari 2021. Dit betekent dat de informatieverzoeken die zijn of worden opgelegd op grond van huidige regelgeving met betrekking tot de berekeningsjaren die vóór 1 januari 2021 aanvangen van toepassing blijven en onveranderd zullen worden gehandhaafd door de Belastingdienst/Toeslagen.

Artikel III

Artikel III, onderdeel A (artikel 10e van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965)

Ingekomen werknemers die voorafgaand aan de tewerkstelling woonachtig waren in het grensgebied rond Nederland (binnen een straal van 150 kilometer van de landsgrens) kunnen slechts in aanmerking voor toepassing van de 30%-regeling komen indien ze minder niet meer dan een derde van de periode van 24 maanden voorafgaand aan de aanvang van de tewerkstelling in Nederland binnen een straal van 150 kilometer van de grens van Nederland woonachtig zijn geweest. Deze zogenoemde 150 kilometereis is opgenomen in artikel 10e, tweede lid, onderdeel b, onder 2°, UBLB 1965.

Met opmerkingen : Marlous: komen, indien ze minder dan een derde.

Artikel 10e, vierde lid, UBLB 1965 regelt dat de 150 kilometereis niet geldt indien een werknemer terugkeert naar Nederland na een op een eerdere tewerkstelling in Nederland volgende periode van verblijf buiten Nederland en de eerdere tewerkstelling niet langer dan acht jaar geleden is aangevangen. Deze termijn van acht jaar wordt met de aanpassing van artikel 10e, vierde lid, UBLB 1965 gewijzigd naar vijf jaar en daarmee gelijkgesteld met de maximale looptijd van de 30%-regeling, zoals deze geldt per 1 januari 2021.

Met opmerkingen : Marlous: Feitelijk is dit per 2019. Door het overgangsrecht kan het wel 2021 zijn.

Artikel III, onderdeel B (artikel 12b van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965)

Artikel 12b UBLB 1965 schrijft voor welke gegevens een zogenaamde gageverdelingsverklaring ten minste moet bevatten. De leider of vertegenwoordiger van een gezelschap van artiesten of beroepssporters verdeelt de totaal ontvangen gage over de artiesten of beroepssporters die deel uitmaken van het gezelschap. Deze verdeling wordt met de inhoudingsplichtige gedeeld via een ingevulde en ondertekende gageverdelingsverklaring. De inhoudingsplichtige is vervolgens verantwoordelijk voor een juiste inhouding en afdracht van de verschuldigde loonheffingen. De inhoudingsplichtige dient de gageverdelingsverklaring te bewaren in zijn administratie.

Op grond van de huidige tekst van genoemd artikel 12b dient in de gageverdelingsverklaring onder meer het loonheffingsnummer te worden opgenomen en in dat geval bevat de gageverdelingsverklaring – zoals in het algemeen deel van deze nota is toegelicht – onder omstandigheden ook een verwijzing naar het bsn. De gageverdelingsverklaring wordt in principe echter niet gebruikt in de communicatie met de Belastingdienst. Daarom wordt het opnemen van het loonheffingsnummer in de gageverdelingsverklaring geschrapt als verplicht gegeven.

Met opmerkingen ☐ Is dit "in principe" nodig en zo ja, heb je het loonheffingsnummer in de betreffende (uitzonderings)situaties niet nodig?

Artikel III, onderdeel C (artikel 12c van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965)

In artikel 38n, tweede lid, Wet LB 1964, zoals dat artikel luidde op 31 december 2019, is de mogelijkheid opgenomen een aanspraak ingevolge een pensioenregeling waarvan een lichaam als bedoeld in artikel 19a, eerste lid, onderdelen d of e, Wet LB 1964, zoals dat artikel luidde op 31 december 2016, als verzekeraar optreedt, fiscaal geruisloos prijs te geven tot de fiscale balanswaarde van de tegenover die aanspraak staande verplichting op het moment van prijsgeven, mits op datzelfde moment de resterende aanspraak wordt afgekocht of fiscaal geruisloos wordt omgezet in een aanspraak ingevolge een oudedagsverplichting als bedoeld in artikel 38p Wet LB 1964. Op grond van het destijds geldende vijfde lid van genoemd artikel 38n is bij algemene maatregel van bestuur in artikel 12c UBLB 1965 een informatieplicht opgenomen waaraan moet worden voldaan als een (gewezen) werknemer zijn pensioen in eigen beheer deels wil prijsgeven en voor het resterende deel met korting wil afkopen of wil omzetten in een aanspraak ingevolge een oudedagsverplichting. Vanaf 1 januari 2020 is het echter niet langer mogelijk een pensioenregeling in eigen beheer af te kopen of om te zetten in een oudedagsverplichting en is artikel 38n, vijfde lid, Wet LB 1964 komen te vervallen. Dat betekent dat artikel 12c UBLB 1965 ook dient te vervallen, met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2020. Voor de afhandeling van uiterlijk op 31 december 2019 afgekochte of omgezette pensioenregelingen in eigen beheer blijven de betreffende bepalingen naar hun aard van toepassing.

Artikel IV

Artikel IV (artikelen 16, 35 en 38 van het Besluit fiscale eenheid 2003)

In de artikelen 16, artikel-35 en artikel-38 van het Besluit fiscale eenheid 2003 worden enkele verwijzingen aangepast in verband met de vernummering van enkele leden van artikel

13d Wet Vpb 1969 in het kader van de wijziging van die bepaling ingevolge de Wet beperking liquidatie- en stakingsverliesregeling.

Artikel V

Artikel V, onderdeel A en B (artikel 7a en bijlage B van het Uitvoeringsbesluit omzetbelasting 1968)

Met de voorgestelde wijziging van artikel 7a en bijlage B, onderdeel b, post 15, onder a en post 30, UBOB1968 wordt het ter beschikking stellen van personeel in het kader van WMO-zorg en jeugdzorg onder voorwaarden als een van de btw vrijgestelde dienst aangemerkt.

Met het ter beschikking stellen van personeel wordt bedoeld, de situatie waarin de uitlener personeel ter beschikking stelt aan de inlener waarbij het uitgeleende personeelslid onder toezicht of leiding van de inlener werkzaamheden verricht. Het ter beschikking stellen kan ook onder andere benamingen plaatsvinden, zoals detachering of uitlening.

De terbeschikkingstelling van personeel in het kader van WMO-zorg en jeugdzorg is niet in alle gevallen vrijgesteld van btw. Om vrijgesteld van btw te zijn dient te worden voldaan aan een aantal cumulatieve voorwaarden. De voorwaarden voor het ter beschikking stellen van personeel zijn binnen WMO-zorg en jeugdzorg gelijk.

Met de aanpassing van het UBOB 1968 wordt wat betreft de jeugdzorg afgeweken van het uitgangspunt dat het ter beschikking stellen van personeel is uitgesloten van de vrijstelling, bedoeld in artikel 11, eerste lid, onderdeel f, van de Wet op de omzetbelasting 1968 (Wet OB 1968), zoals bepaald in artikel 6b van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968.

a. Aard van de uitlener

De uitlener past in geval van WMO-zorg voor zijn activiteiten de vrijstelling toe van artikel 11, eerste lid, onderdeel g, onder 3°, Wet OB 1968. De uitlener wordt in geval van jeugdzorg aangemerkt als aanbieder van preventie, jeugdhulpaanbieder of gecertificeerde instelling als bedoeld in artikel 1.1 van de Jeugdwet.

b. Inzet personeelslid door inlener

De inlener zet in geval van WMO-zorg het personeelslid in voor leveringen en diensten als bedoeld in artikel 11, eerste lid, onderdeel g, onder 3°, Wet OB 1968. De inlener zet in geval van jeugdzorg het personeelslid in voor prestaties als bedoeld in artikel 11, eerste lid, onderdeel f, Wet OB 1968 juncto artikel 7, eerste lid, juncto bijlage B, onderdeel b, post 15, onder a, of post 30, UBOB 1968. Dit betekent dat voor de toepassing van de vrijstellingen, ook de inlener kwalificeert als aanbieder van WMO-zorg als bedoeld in artikel 1.1.1 van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015, of als onderscheidenlijk aanbieder van preventie, jeugdhulpaanbieder of gecertificeerde instelling als bedoeld in artikel 1.1 van de Jeugdwet.

c. Onontbeerlijk

Het ter beschikking stellen van het personeelslid moet onontbeerlijk zijn voor het verrichten van WMO-zorg dan wel jeugdzorg. Hiermee wordt bedoeld dat zonder het ter beschikking stellen

van het personeelslid niet hetzelfde niveau of dezelfde kwaliteit van WMO-zorg of jeugdzorg door de inlener kan worden verzekerd. Dit betekent ook dat eenzelfde niveau en dezelfde kwaliteit, bijvoorbeeld door de kwalificaties van het betrokken personeelslid of de flexibiliteit van de voorwaarde van de terbeschikkingstelling, niet kan worden verzekerd als de inlenende partij een beroep zou doen op een commercieel uitzendbureau. Het personeelslid moet een zodanig kwaliteitsniveau hebben dat de inlener op zijn diensten de vrijstelling als bedoeld in artikel 11, eerste lid, onderdeel g, onder 3°, Wet OB 1968 dan wel de vrijstelling als bedoeld in artikel 11, eerste lid, onderdeel f, van die wet, juncto artikel 7, eerste lid, juncto bijlage B, onderdeel b, post 15, onder a, of post 30, UBOB 1968 kan toepassen.

d. Geen extra opbrengsten

De terbeschikkingstelling van het personeelslid strekt er niet in hoofdzaak toe extra opbrengsten te verkrijgen met prestaties die worden verricht in rechtstreekse mededinging met commerciële ondernemers die aan de heffing van btw zijn onderworpen. In de praktijk betekent dit dat de vergoeding voor het ter beschikking stellen beperkt blijft tot de loonkosten van het uitgeleende personeelslid. Hierbij valt te denken aan het brutoloon, de vakantie-uitkering, de niet van de winst afhankelijke eindjaarsuitkering (13^e maand) en premies werknemersverzekeringen. Een redelijke kostenvergoeding voor de werkzaamheden die zijn verbonden aan het optreden als formeel werkgever kan daarbij worden opgeteld. Als de uitlener bovenop de loonkosten en de hiervoor genoemde redelijke kostenvergoeding bedragen ontvangt, dan treedt hij voor de terbeschikkingstelling van het personeelslid in concurrentie met commerciële ondernemers die vergelijkbaar personeel ter beschikking stellen. De uitlener is in dat geval btw verschuldigd over de terbeschikkingstelling.

Artikel VI

Artikel VI, onderdeel A (artikel 1:1 van het Algemeen douanebesluit)

In artikel 1:1 Adb zijn de delegatiegrondslagen vermeld waarop het Adb is gebaseerd. Met betrekking tot het in het Adb te voegen artikel 5:1 wordt de delegatiegrondslag waarop dat artikel is gebaseerd ingevoegd in artikel 1:1 Adb. In deze betreft het artikel 3:4, zesde lid, van de Algemene douanewet (Adw).

Artikel VI, onderdeel B (hoofdstuk 5 en artikel 5:1 van het Algemeen douanebesluit)

In het Adb wordt een nieuw hoofdstuk ingevoegd, te weten hoofdstuk 5 Verboden en beperkingen. Dat hoofdstuk krijgt hetzelfde opschrift mee als het opschrift van hoofdstuk 3 Adw alwaar de bepaling, artikel 3:4 Adw, is opgenomen die de delegatiegrondslag vormt van het bij dit besluit in het Adb op te nemen artikel, artikel 5:1.

Zoals is omschreven in de memorie van toelichting behorende bij het wetsvoorstel voor de Fiscale verzamelwet 2021⁴⁸, waarbij onder meer genoemd artikel 3:4 in de Adw wordt ingevoegd, kunnen waardevolle goederen een rol spelen bij witwassen en terrorismefinanciering.

In de praktijk van het douanetoezicht en opsporing door de politie en de Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst (FIOD) is gebleken dat bij de goederen die worden genoemd in het op te nemen artikel 5:1 in het Adb vaak sprake is van een criminele herkomst en wordt grensoverschrijding ingezet als onderdeel van het witwasproces. Diverse typologieën van onder meer de Financial Action Task Force (FATF) bevestigen dat deze waardevolle goederen een rol (kunnen) spelen in het kader van het witwasproces. Vanuit het perspectief van tegengaan van witwassen is het dan ook van belang om de herkomst dan wel de bestemming van die goederen te kunnen controleren en om, wanneer er aanleiding is om te veronderstellen dat deze goederen verband kunnen houden met witwassen of financieren van terrorisme, een kennisgeving te doen aan de Financiële Inlichtingen Eenheid (FIU-Nederland). Dit is in lijn met de interpretatieve noot die behoort bij Aanbeveling 32 van de FATF.⁴⁹

Opgemerkt wordt dat in artikel 3:4 Adw de in dat artikel genoemde kennisgevingsverplichting naar aanleiding van een verzoek van de inspecteur in principe alleen geldt als de waarde van de hiervoor genoemde goederen € 10.000 of meer bedraagt.

Artikel VII

Artikel VII, onderdeel A (artikelen 2, 3 en 3a van het Uitvoeringsbesluit belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992)

In de artikelen 2, 3 en 3a, UB BPM 1992 wordt qua terminologie aangesloten op 14a, eerste lid, van de Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992 (Wet BPM 1992). Met motorrijtuigen die zijn ingeschreven in het buitenland wordt motorrijtuigen met een buitenlands kenteken bedoeld. Deze aanpassing beoogt geen inhoudelijke wijzigingen, maar heeft tot doel een uniform begrippenkader in de bpm te hanteren.

Artikel VII, onderdelen B en C (artikelen 4a en 4b van het Uitvoeringsbesluit belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992)

De voorwaarden voor de teruggaafregeling op grond van de artikelen 14a en 14b Wet BPM 1992 worden verduidelijkt. Het is de bedoeling van deze bepalingen dat voor toepassing van de teruggaafregeling in elk geval is vereist dat het motorrijtuig daadwerkelijk is overgebracht naar dezelfde lidstaat van de Europese Unie of de staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte als waar het motorrijtuig is ingeschreven. Deze voorwaarde blijkt ook uit de jurisprudentie op dit punt.⁵⁰ Aan de inspecteur moeten, indien hij daarom verzoekt, bescheiden worden overgelegd waaruit blijkt dat het motorrijtuig daadwerkelijk daarnaartoe is

⁴⁸ Kamerstukken II 2019/20, 35437, nr. 3, p. 24 en 25.

⁴⁹ The FATF Recommendations, aanbeveling 32, <http://www.fatf-gafi.org/media/fatf/documents/recommendations/pdfs/FATF%20Recommendations%202012.pdf>.

⁵⁰ ECLI:NL:GHDHA:2018:4032.

gebracht. Gedacht kan worden aan bescheiden die rechtstreeks betrekking hebben op de verzending of het vervoer van het motorrijtuig (de CMR-vrachtbrief en de nota van de vervoerder) of een door de koper ondertekend bewijs van aflevering (ontvangstbevestiging).

Artikel VII, onderdeel D (artikel 5 van het Uitvoeringsbesluit belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992)

Deze wijziging houdt verband met de aanpassing van het belastbaar feit in de Wet BPM 1992. Een verzoek om teruggaaf moet plaatsvinden binnen 13 weken nadat het motorrijtuig is tenaamgesteld.

Artikel VII, onderdeel E (artikelen 6 en 7 van het Uitvoeringsbesluit belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992)

In de artikelen 6 en 7 UB BPM 1992 wordt een redactionele verbetering aangebracht. Hiermee wordt geen inhoudelijke wijziging beoogd.

Artikel VIII

Artikel VIII (artikel 4 van het Uitvoeringsbesluit motorrijtuigenbelasting 1994)

In artikel 4 UB MRB 1994 zijn motorrijtuigen die in het kentekenregister de voertuigcategorie L en de voertuigclassificatie L5e of L7e hebben (trikes en quads) gelijkgesteld met motorrijwielen. Deze bepaling wordt aangevuld voor trikes en quads die op de Nederlandse weg rijden, zonder dat ze zijn ingeschreven in het kentekenregister, zoals trikes en quads met een buitenlands kenteken. Van een quad en trike is dan sprake als aan de eisen geldend voor de voertuigcategorie L en de voertuigclassificatie L5e of L7e van Verordening nr. 168/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 15 januari 2013 betreffende de goedkeuring van en het markttoezicht op twee- of driewielige voertuigen en vierwielers (PBbEU 2013, L 60) is voldaan. Deze eisen zijn namelijk van toepassing om in het kentekenregister de voertuigcategorie L en de voertuigclassificatie L5e of L7e te hebben.

Artikel IX

Artikel IX, onderdeel A (artikel 1 van het Uitvoeringsbesluit belastingen op milieugrondslag)

In samenhang met de invoeging van lid 2 (nieuw) aan artikel 21d in het UBbm in artikel IX, onderdeel E, van het onderhavige besluit, wordt artikel 60b Wbm ingevoegd in de opsomming van wetsartikelen in artikel 1 UBbm waaraan het UBbm uitvoering geeft. Voorts wordt in artikel 1, eerste lid, UBbm de delegatiegrondslag aangevuld met artikel 92, vijfde lid, Wbm.

Artikel IX, onderdelen B en C (artikelen 7 en 8 van het Uitvoeringsbesluit belastingen op milieugrondslag)

Artikel 7, tweede lid, UBbm regelt welke gegevens de kennisgever moet vermelden in de aanvraag van de beschikking, bedoeld in artikel 25, derde lid, Wbm, in de situatie dat het gewicht van de afvalstoffen die in totaal op een EVOA-vergunning zijn overgebracht ter verwijdering buiten Nederland, niet volledig in de heffing van afvalstoffenbelasting wordt betrokken. Zoals toegelicht in het algemene deel van deze toelichting wordt deze bepaling aangevuld, waarbij ook de opbouw van de te vermelden gegevens zodanig wordt aangepast dat meer in detail wordt vermeld op welke wijze de afvalstoffen zijn of zullen worden verwerkt. Deze wijziging is opgenomen in artikel IX, onderdeel B. Het gedeelte van het gewicht van de in totaal op de EVOA-vergunning overgebrachte hoeveelheid afvalstoffen waarover geen belasting wordt geheven, wordt gespecificeerd zoals bepaald in de onderdelen a tot en met i van artikel 7, tweede lid, UBbm. De kennisgever vermeldt per onderdeel het gewicht van het gedeelte van de uit Nederland ter verwijdering overgebrachte afvalstoffen dat, al dan niet na opslag, sortering of bewerking, op zodanige wijze is of zal worden verwerkt. Over het algemeen zullen voor specifieke afvalstromen hooguit enkele verwerkingswijzen van toepassing zijn. Voor de overige verwerkingswijzen vermeldt de kennisgever in de aanvraag dan geen gewicht.

Ingevolge onderdeel a vermeldt de kennisgever het gewicht van baggerspecie die is of zal worden gestort of verbrand. Voor baggerspecie die wordt gestort of verbrand geldt ingevolge artikel 29 Wbm een vrijstelling van afvalstoffenbelasting. Ook het gewicht van het eventuele gedeelte van de baggerspecie die uiteindelijk toch in Nederland wordt gestort of verbrand wordt hier vermeld. Een nadere specificatie is niet nodig, omdat het gewicht van de overgebrachte baggerspecie ongeacht de plaats en wijze van verwerking niet in de heffing wordt betrokken.

Onderdeel b betreft het gewicht van zuiveringsslib dat is of zal worden verbrand in een installatie buiten Nederland, verminderd met het gewicht van het aan dat zuiveringsslib toe te rekenen verbrandingsresidu. Voor zuiveringsslib dat wordt verbrand geldt een vrijstelling van afvalstoffenbelasting ingevolge artikel 29a Wbm. Het gaat daarbij om het netto verbrande gewicht. Het verbrandingsresidu wordt, afhankelijk van de verwerkingswijze, vermeld bij onderdeel f, g of h.

In onderdeel c wordt een nieuwe categorie toegevoegd, namelijk het gewicht van afvalstoffen, niet zijnde baggerspecie, zuiveringsslib of gemengde afvalstoffen, die zijn of zullen worden verbrand in een installatie buiten Nederland waarin niet of nauwelijks gemengde afvalstoffen worden verbrand, verminderd met het gewicht van het aan die afvalstoffen toe te rekenen verbrandingsresidu. Het gaat hier om het gedeelte van de Nederlandse afvalstoffen dat, al dan niet na opslag, sortering of bewerking, niet is aan te merken als baggerspecie, zuiveringsslib of gemengde afvalstoffen, en dat wordt verbrand in een installatie in het buitenland waarin ten hoogste 10% van het verbrande gewicht bestaat uit gemengde afvalstoffen. Dit ziet specifiek op een situatie die zich buiten Nederland kan voordoen bij de verwerking van niet-gemengde afvalstoffen. Het gewicht van deze afvalstoffen blijft buiten de heffing van afvalstoffenbelasting bij overbrenging uit Nederland ter verwijdering. Dit is nader toegelicht in het algemene deel van deze toelichting. Het gaat ook hier om het netto verbrande gewicht. Het verbrandingsresidu wordt, afhankelijk van de verwerkingswijze, vermeld bij onderdeel f, g of h.

Ingevolge onderdeel d vermeldt de kennisgever het gewicht van afvalstoffen waarvan het gewicht niet is vermeld ingevolge onderdelen a, b of c, voor zover deze afvalstoffen zijn of zullen worden verbrand in een installatie buiten Nederland waarin geen gemengde afvalstoffen mogen

worden verbrand, verminderd met het gewicht van het aan die afvalstoffen toe te rekenen verbrandingsresidu. In deze situatie blijven de afvalstoffen buiten de heffing van afvalstoffenbelasting, zoals dat ook het geval zou zijn bij verbranding in een installatie in Nederland waarin geen gemengde afvalstoffen mogen worden verbrand. Ook bij onderdeel d gaat het om het netto verbrande gewicht. Het verbrandingsresidu wordt, afhankelijk van de verwerkingswijze, vermeld bij onderdeel f, g of h.

Onderdeel e betreft het gewicht van afvalstoffen waarvan het gewicht niet is vermeld ingevolge onderdelen a tot en met d, voor zover deze afvalstoffen zijn of zullen worden verbrand in een installatie buiten Nederland, verminderd met het gewicht van het aan die afvalstoffen toe te rekenen verbrandingsresidu. Naast gemengde afvalstoffen kan dit niet-gemengde afvalstoffen betreffen andere dan als bedoeld in de onderdelen a tot en met d. Dit gewicht wordt in de heffing van de afvalstoffenbelasting betrokken, zoals dat ook zou gebeuren bij vergelijkbare verwerking in Nederland. Het betreft hier de verbranding van afvalstoffen in een installatie waarin gemengde afvalstoffen mogen worden verbrand. Het gaat ook hier om het netto verbrande gewicht. Het verbrandingsresidu wordt, afhankelijk van de verwerkingswijze, vermeld bij onderdeel f, g of h.

Ingevolge onderdeel f vermeldt de kennisgever het gewicht van verbrandingsresidu als bedoeld in onderdelen b, c, d of e, voor zover dat residu nuttig is of zal worden toegepast. Ook het gewicht van het eventuele verbrandingsresidu dat nuttig is of zal worden toegepast in Nederland wordt hier vermeld. Dit gewicht blijft buiten de heffing van afvalstoffenbelasting, zoals dat ook het geval is bij in Nederland ontstaan verbrandingsresidu dat nuttig wordt toegepast.

Bij onderdeel g vermeldt de kennisgever het gewicht van afvalstoffen waarvan het gewicht niet is vermeld ingevolge onderdelen a tot en met f, daaronder begrepen verbrandingsresidu als bedoeld in de onderdelen b, c, d of e, voor zover deze afvalstoffen buiten Nederland zijn of zullen worden gestort. Dit gewicht wordt in de heffing van afvalstoffenbelasting betrokken, zoals dat ook het geval zou zijn als de afvalstoffen in Nederland zouden worden gestort.

Onderdeel h betreft het gewicht van afvalstoffen waarvan het gewicht niet is vermeld ingevolge onderdelen a tot en met g, daaronder begrepen verbrandingsresidu als bedoeld in de onderdelen b, c, d of e, voor zover die afvalstoffen in Nederland zijn of zullen worden gestort of verbrand. Afvalstoffen die in Nederland worden gestort, of in Nederland worden verbrand in een installatie waarin gemengde afvalstoffen mogen worden verbrand, worden in Nederland in de heffing van afvalstoffenbelasting betrokken. Om dubbele heffing te voorkomen blijft bij overbrenging het gewicht van de overgebrachte afvalstoffen buiten de heffing voor zover het aan die afvalstoffen toe te rekenen gewicht uiteindelijk in Nederland zal worden gestort of verbrand. Deze keuze wordt nader toegelicht in het algemene deel van deze toelichting. Bij onderdeel h wordt ook het gewicht vermeld van uit Nederland naar het buitenland ter verwijdering overgebracht zuiveringsslib dat uiteindelijk toch in een installatie in Nederland is of zal worden verbrand. Daarnaast wordt hier het gewicht vermeld van andere eerder uit Nederland overgebrachte afvalstoffen, voor zover die uiteindelijk toch in Nederland zijn of zullen worden verbrand in een installatie waarin geen gemengde afvalstoffen mogen worden verbrand. Het gewicht van genoemde afvalstoffen blijft bij de eerdere overbrenging uit Nederland eveneens buiten de heffing, zoals dat ook het geval zou zijn wanneer de afvalstoffen rechtstreeks in de Nederlandse installatie zouden zijn verbrand. Bij verbranding gaat het bij onderdeel h, anders dan bij de onderdelen b, c, d en e, om het totale gewicht, inclusief het gewicht van het

verbrandingsresidu. Het gewicht van het verbrandingsresidu wordt, afhankelijk van de wijze van verwerking, al dan niet in de heffing betrokken bij de afgifte ter verwijdering aan een inrichting in Nederland, maar dit verbrandingsresidu wordt bij onderdeel h niet apart vermeld.

Tenslotte regelt onderdeel i dat de kennisgever het gewicht vermeldt van de afvalstoffen, bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel h, waarvan het gewicht niet wordt vermeld ingevolge onderdelen a tot en met h van artikel 7, tweede lid, UBbm. Hier wordt het gewicht vermeld van eventuele overige afvalstoffen waarvan het gewicht bij overbrenging niet in de heffing wordt betrokken, omdat bij vergelijkbare verwerking in Nederland evenmin belasting verschuldigd zou zijn. Het gaat dan bijvoorbeeld om het gewicht van afvalstoffen die zijn of zullen worden vergist, of het gewicht van het gedeelte van de afvalstoffen dat zodanig is gesorteerd of bewerkt dat geen sprake meer is van afvalstoffen.

Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat asbest en asbesthoudende producten als bedoeld in artikel 29b Wbm niet als categorie wordt opgenomen in artikel 7, tweede lid, UBbm, omdat dergelijke afvalstoffen in Nederland zelf moeten worden verwerkt. Overbrenging ter verwijdering buiten Nederland komt niet voor. Mocht dit in de toekomst veranderen en op dat moment ter zake nog een vrijstelling van afvalstoffenbelasting gelden, dan zal artikel 7, tweede lid, UBbm met deze categorie worden aangevuld.

Artikel 7, tweede lid, tweede en derde zin, UBbm regelt dat de kennisgever bij het gewicht, vermeld ingevolge de onderdelen a tot en met i, de aard en verwerkingswijze van de afvalstoffen moet specificeren, en dat, indien bij een of meer van genoemde onderdelen sprake is van meer dan één verwerkingswijze, de kennisgever deze gegevens moet specificeren per verwerkingswijze. Anders dan in het huidige artikel 7, tweede lid, UBbm, geldt dit dus niet uitsluitend voor de restcategorie van overige verwerkingswijzen. Ook bij de andere onderdelen kan namelijk sprake zijn van meer dan één verwerkingswijze.

Ingevolge de vierde en laatste zin van artikel 7, tweede lid, UBbm, verklaart de kennisgever bij de aanvraag te beschikken over een schriftelijke verklaring van de ontvanger, bedoeld in artikel 2, veertiende lid, EVOA, aan de hand waarvan de hoeveelheden, bedoeld in onderdelen a tot en met i, kunnen worden vastgesteld, onder vermelding van de plaats waar en de datum wanneer de laatstgenoemde verklaring is opgesteld. Deze bepaling is op dit moment opgenomen in artikel 7, tweede lid, tweede zin, UBbm.

Het gewicht dat in totaal wordt vermeld ingevolge artikel 7, tweede lid, onderdelen a tot en met i, UBbm moet gelijk zijn aan het in totaal op de EVOA-kennisgeving uit Nederland overgebrachte gewicht, zoals vermeld ingevolge artikel 7, eerste lid, onderdeel h, UBbm. Daarbij wordt het gewicht dat in totaal wordt vermeld ingevolge de onderdelen a tot en met d, f, h of i, van artikel 7, eerste lid, UBbm niet betrokken in de heffing van afvalstoffenbelasting. Alleen het gewicht van de ter verwijdering uit Nederland overgebrachte afvalstoffen vermeld ingevolge de onderdelen e of g wordt in de heffing betrokken. Schematisch kan dit ook als volgt worden weergegeven:

Art. 7, eerste lid, UBbm	
Onderdeel h	Totaal overgebracht gewicht
-/-	verminderd met

Art. 7, tweede lid, UBbm Onderdelen a t/m d, f, h en i	Onbelaste gedeelte van dat gewicht
=	is gelijk aan
Art. 7, tweede lid, UBbm Onderdelen e en g	Belast gewicht

In het derde lid van artikel 7 UBbm worden in verband met het voorgaande enkele verwijzingen aangepast. Hiermee wordt geen inhoudelijke wijziging beoogd.

Ook in artikel 8, derde lid, UBbm wordt in verband met het voorgaande een verwijzing aangepast. Dit wordt geregeld in artikel IX, onderdeel C. Hiermee wordt evenmin een inhoudelijke wijziging beoogd.

Artikel IX, onderdeel D, (artikel 21b van het Uitvoeringsbesluit belastingen op milieugrondslag)

Artikel XXXI, onderdelen C en D, van het Belastingplan 2021 regelt dat artikel 59a en 59b Wbm met ingang van 1 januari 2021 vervallen. Deze artikelen bevatten de zogenoemde 'regeling begunstiging lokaal duurzame opgewekt energie', die voorziet in een tot nihil verlaagd tarief in de eerste verbruiksschijf voor elektriciteit (0-10.000 kWh), voor zover de elektriciteit in het kader van een daartoe met een aangewezen coöperatie gesloten overeenkomst wordt geleverd aan een lid van die coöperatie via een aansluiting met een totale maximale doorlaatwaarde van ten hoogste 3x80A. Artikel 59a, vierde lid, Wbm bevatte de delegatiegrondslag om bij algemene maatregel van bestuur voorwaarden en beperkingen te stellen aan het toepassen van het verlaagde tarief. Artikel 21b UBbm gaf hieraan uitwerking. Nu die delegatiegrondslag met het vervallen van artikel 59a Wbm verdwijnt, moet artikel 21b UBbm eveneens komen te vervallen.

Opgemerkt wordt dat artikel 59c Wbm erin voorziet dat de bepalingen gesteld bij of krachtens de artikelen 47, 59a en 59b Wbm gedurende 15 jaren na het tijdstip waarop de coöperatie is aangewezen als bedoeld in artikel 59a, eerste lid, Wbm van toepassing blijven met betrekking tot de levering van elektriciteit aan personen ten aanzien van wie op 31 december 2020 artikel 59a Wbm en, indien het een vereniging van eigenaars betreft, artikel 59b Wbm, van toepassing waren. In de voornoemde gevallen blijven de bepalingen die krachtens artikel 59a Wbm zijn opgenomen in artikel 21b UBbm van toepassing om een juiste toepassing van het verlaagd tarief opgenomen in artikel 59a Wbm te verzekeren.

Artikel IX, onderdeel E (artikel 21d van het Uitvoeringsbesluit belastingen op milieugrondslag)

In artikel XXXI, onderdeel F, van het Belastingplan 2021 wordt met de invoering van artikel 60b in de Wet belastingen op milieugrondslag een verlaagd tarief geïntroduceerd in de energiebelasting voor elektriciteit geleverd aan een walstroominstallatie. Bij artikel IX, onderdeel E

wordt in het UBbm, op basis van de delegatiebevoegdheid in artikel 60b, derde lid, van de Wet belastingen op milieugrondslag (Wbm), een lid toegevoegd aan artikel 21d UBbm waarin nadere regels zijn opgenomen voor toepassing van dat verlaagde tarief. Deze nadere regels zijn gebaseerd op de regels zoals die ook gelden voor het verlaagd tarief voor oplaadinstallaties voor elektrische voertuigen zoals opgenomen in het eerste lid van artikel 21d UBbm. Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat het derde en vierde lid (nieuw) van artikel 21d UBbm zowel geldt voor het verlaagde tarief voor walstroominstallaties als voor het verlaagde tarief voor een oplaadinstallatie voor elektrische voertuigen. Hiertoe wordt in het derde lid (nieuw) verwezen naar zowel het eerste als tweede lid.

Net als bij het verlaagde tarief voor oplaadinstallaties voor elektrische voertuigen, wordt voor walstroominstallaties bepaald dat de afnemer van de elektriciteit, om recht te krijgen op het verlaagde tarief, de elektriciteit via een zelfstandige aansluiting moet krijgen geleverd en dat hij aan de energieleverancier zal moeten verklaren dat de elektriciteit die via die aansluiting wordt geleverd, uitsluitend wordt aangewend in een walstroominstallatie zoals bedoeld in artikel 47, eerste lid, onderdeel w, Wbm, die walstroominstallatie geheel of nagenoeg geheel bestemd is voor schepen niet zijnde particuliere pleziervaartuigen als bedoeld in artikel 70a, derde lid, Wbm, en de walstroominstallatie geen deel uitmaakt van een meer omvattende onroerende zaak als bedoeld in artikel 16, onderdelen a tot en met e, van de Wet waardering onroerende zaken. Een walstroominstallatie maakt deel uit van een meer omvattende onroerende zaak, als zij behoort tot een onroerende zaak waarvan ook andere eigendommen, die niet tot de walstroominstallatie behoren, deel uitmaken. In dat geval heeft de walstroominstallatie geen zelfstandige aansluiting, omdat de aansluiting ook gebruikt kan worden om andere zaken van elektriciteit te voorzien. In de Uitvoeringsregeling belastingen op milieugrondslag zal nader worden bepaald aan welke nadere voorwaarden de genoemde verklaring moet voldoen. Opgemerkt wordt nog dat het indienen van een foutieve verklaring ingevolge artikel 20, tweede lid, van de AWR kan leiden tot een naheffing bij de gebruiker.

Artikel IX, onderdeel F (artikel 27 van het Uitvoeringsbesluit belastingen op milieugrondslag)

In artikel 27 UBbm wordt een nieuw zevende lid ingevoegd, onder vernummering van het huidige zevende lid tot achtste lid. Dit zevende lid (nieuw) regelt expliciet, dat voor het berekenen van de teruggaaf van energiebelasting, bedoeld in artikel 70, eerste lid, Wbm, de verbruiksperiode, bedoeld in artikel 47, eerste lid, onderdeel d, Wbm, in aanmerking wordt genomen. Het betreft de per kwartaal verleende teruggaaf op verzoek, in de situatie dat energiebelasting is betaald ter zake van een activiteit waarvoor ingevolge artikel 64 Wbm een vrijstelling van toepassing is. Zoals toegelicht in het algemene deel van deze toelichting wordt met het nieuwe zevende lid verduidelijkt, dat er geen verschil bestaat tussen het bedrag waarvan vrijstelling zou zijn verleend en het bedrag waarvoor op verzoek teruggaaf wordt verleend. In de praktijk wordt de teruggaafregeling al zo toegepast.

Artikel IX, onderdeel G (artikel 29a van het Uitvoeringsbesluit belastingen op milieugrondslag)

Artikel 92 Wbm voorziet in een vermindering van belasting op leidingwater, afvalstoffenbelasting en energiebelasting voor oninbaar gebleken vorderingen. Ingevolge artikel 92, vijfde lid, Wbm kunnen aan de vermindering voorwaarden en beperkingen worden gesteld. Met artikel IX, onderdeel G, wordt in het UBbm na artikel 29 een nieuw artikel 29a ingevoegd om hier uitvoering aan te geven. Het betreft het expliciteren van de berekeningswijze bij gedeeltelijke oninbaarheid. Dit is mede van belang met het oog op het opnemen van de vliegbelasting in artikel 92 Wbm. Daarnaast wordt in artikel X met ingang van 1 juli 2021 een lid toegevoegd aan artikel 29a UBbm, waarin nadere invulling wordt gegeven aan de wijze waarop de vermindering moet worden berekend in voorschotsituaties. Beide wijzigingen zijn nader toegelicht in het algemene deel van deze toelichting.

Met het nieuwe artikel 29a, eerste lid, UBbm wordt expliciet verduidelijkt, dat wanneer komt vast te staan dat een door de belastingplichtige ter zake van het leveren van goederen of het verrichten van diensten te ontvangen bedrag gedeeltelijk niet is en niet zal worden ontvangen, de vermindering, bedoeld in artikel 92, eerste lid, Wbm, het gedeelte van het ter zake van die levering of dienst niet ontvangen bedrag bedraagt dat naar evenredigheid correspondeert met de voor die levering of dienst op aangifte voldane belasting. Artikel 29a, tweede lid, regelt dat, wanneer op een later tijdstip alsnog een gehele of gedeeltelijke betaling wordt ontvangen voor een (deels) oninbare vordering, de toegepaste vermindering (naar evenredigheid) opnieuw verschuldigd wordt als bedoeld in artikel 92, derde lid, Wbm.

Artikel X

Artikel X (artikel 29a van het Uitvoeringsbesluit belastingen op milieugrondslag)

Zoals hiervoor toegelicht wordt met ingang van 1 januari 2021 een nieuw artikel 29a ingevoegd in het UBbm. Dit wordt geregeld in artikel IX, onderdeel G, van dit eindejaarsbesluit. Het betreft de vermindering van belasting op leidingwater, afvalstoffenbelasting en energiebelasting voor oninbaar gebleken vorderingen. Ingevolge artikel X wordt met ingang van 1 juli 2021 een derde lid toegevoegd aan dit nieuwe artikel 29a UBbm. Artikel 29a, derde lid, UBbm regelt, dat voor het berekenen van bedoelde vermindering, voor de belasting op leidingwater en de energiebelasting het verbruik in de verbruiksperiode in aanmerking wordt genomen. Hiermee wordt, met name bij voorschotsituaties, voorkomen dat verschillen optreden tussen de in een verbruiksperiode op aangifte voldane belasting en de met betrekking tot die verbruiksperiode toegepaste vermindering(en) wegens (geheel of gedeeltelijk) oninbaar gebleken bedragen ter zake van het leveren van goederen of het verrichten van diensten. Belastingplichtigen die de vermindering nu nog baseren op voorschotten, krijgen tot 1 juli 2021 de tijd om hun administratieve systemen zo in te richten, dat voor het berekenen van de vermindering bij (deels) oninbare voorschotten het verbruik in de verbruiksperiode in aanmerking wordt genomen.

Artikel XI

Artikel XI (artikel 10 van het Uitvoeringsbesluit kostenverrekening en gegevensuitwisseling Wet waardering onroerende zaken)

Om het gebruik van geautomatiseerde processen bij het subsidieverleningsproces mogelijk te maken, worden de GS van Zuid-Holland opgenomen als bestuursorgaan dat op grond van artikel 37h Wet WOZ bevoegd is om voor de uitoefening van zijn taak van algemeen belang gebruik te maken van de in de landelijke voorziening WOZ opgenomen waardegegevens en de daarbij behorende temporele en meta-kenmerken.

De toegang tot de landelijke voorziening WOZ wordt beperkt tot woningen in de provincie Zuid-Holland. De subsidieregeling waar de gegevens voor nodig zijn, beperkt zich tot deze provincie, en het is daarom niet noodzakelijk om meer gegevens uit de landelijke voorziening WOZ te delen.

De GS van Zuid-Holland krijgen alleen toegang tot de WOZ-waarden die zij nodig hebben voor de uitoefening van de Subsidieregeling lokale initiatieven energietransitie Zuid-Holland 2017. Dit houdt ook een beperking in de tijd in; bij het eindigen van deze regeling, eindigt ook de toegang tot de landelijke voorziening WOZ. Voor toegang tot andere postcodegebieden hebben de GS van Zuid-Holland geen grondslag, omdat zij deze niet nodig hebben voor de uitoefening van hun taken.

Artikel XII

Artikel XII (artikel 36a van het Besluit voorkoming dubbele belasting 2001)

In lijn met de verhoging van het effectieve tarief in de innovatiebox van 7% naar 9% met ingang van 1 januari 2021 wordt artikel 36a, tweede lid, onderdeel b, ~~van het~~ Bvdb 2001 aangepast, zodat bij de verrekening van door ontwikkelingslanden geheven (bron)belasting over royalty's waarop de innovatiebox in de vennootschapsbelasting van toepassing is, wordt aangesloten bij het nieuwe effectieve tarief. Tevens wordt van de gelegenheid gebruikgemaakt om in genoemd onderdeel b een kleine redactionele wijziging aan te brengen.

Artikel XIII

Artikel XIII, onderdelen A en B (artikel XI van het Besluit van 21 december 2016 tot wijziging van enige wetten en uitvoeringsbesluiten op het gebied van de belastingen (Stb. 2016, 549))

Tot het einde van dit jaar geldt een verlaagd tarief in de energiebelasting voor elektriciteit die wordt geleverd aan een oplaadinstallatie voor elektrische voertuigen die beschikt over een zelfstandige aansluiting. Tevens geldt voor deze gevallen dat geen tarief is vastgesteld voor de opslag duurzame energie- en klimaattransitie. Bij het Belastingplan 2021 is bepaald dat deze maatregel met twee jaar wordt verlengd, dus tot en met 2022. Als gevolg daarvan wordt bij dit besluit artikel XI van het Besluit van 21 december 2016 tot wijziging van enige wetten en uitvoeringsbesluiten op het gebied van de belastingen (Stb. 2016, 549) aangepast. Daarbij wordt

er tevens rekening mee gehouden dat met ingang van 1 januari 2023 een deel van de nadere regels die zijn opgenomen in artikel 21d UBbm moet blijven gelden voor het verlaagd tarief voor walstroominstallatie.

Artikel XIV

Artikel XIV (artikel 10 van het Besluit toevoeging mediation)

Artikel XIV bevat een technische aanpassing van artikel 10, onderdeel a, van het Besluit toevoeging mediation (Btm) aan de Wet aanpassing box 3. In artikel 10 Btm wordt verwezen naar het heffingvrije vermogen uit de Wet IB 2001. Ingevolge de Wet aanpassing box 3 wordt het heffingvrije vermogen verhoogd. Omdat het niet de bedoeling is om daarmee ook de aanspraken op rechtsbijstand aan te passen, worden in artikel VIII van die wet de artikelen 1, 25, 34 en 34g van de Wet op de rechtsbijstand zo aangepast dat geen aanspraak bestaat op rechtsbijstand indien de rendementsgrondslag, bedoeld in artikel 5.3 Wet IB 2001, van de belanghebbende meer bedraagt dan het drempelbedrag, genoemd in artikel 9.4a Wet IB 2001. In dat kader wordt ook in artikel 10 Btm de verwijzing naar het heffingvrije vermogen vervangen door een verwijzing naar dat drempelbedrag.

Artikel XV

Artikel XV (Overgangsbepaling bij artikel IX, onderdeel B)

Artikel XV voorziet in een overgangsbepaling bij de in artikel IX, onderdeel B, van dit besluit opgenomen wijziging van artikel 7 UBbm. Het betreft de situatie dat een aanvraag als bedoeld in artikel 25a, eerste lid, Wbm is ingediend voor 1 januari 2021, terwijl toepassing van artikel 7 UBbm zoals dat artikel luidt met ingang van 1 januari 2021 leidt tot een lager belastingbedrag als bedoeld in artikel 25, tweede lid, Wbm, dan het geval is ingevolge de eerdere aanvraag. In die situatie kan de kennisgever een melding doen als bedoeld in artikel 25a, eerste lid, Wbm. Dit is de melding die een kennisgever doet bij de ILT, als hij constateert dat gegevens in een eerdere aanvraag onjuist of onvolledig zijn. Heeft de ILT al een beschikking afgegeven op basis van de gegevens zoals vermeld in die eerdere aanvraag, dan kan de ILT die beschikking vervangen aan de hand van de gegevens bij bedoelde melding. Wanneer de kennisgever de belasting al op aangifte heeft voldaan met toepassing van de eerdere ILT-beschikking, kan de teveel betaalde belasting worden gecorrigeerd op basis van de vervangende beschikking.

Met deze overgangsregeling kan de aanpassing van artikel 7 UBbm met terugwerkende kracht worden toegepast voor aanvragen waarbij dit leidt tot een lager belastingbedrag dan op basis van de eerdere aanvraag kon worden vastgesteld. Daarvoor moet de kennisgever wel zelf een melding doen als bedoeld in artikel 25a, eerste lid, Wbm. De sector is hierover geïnformeerd, en ook de bedrijven waarvoor deze regeling mogelijk van belang is zullen nog informatie ontvangen over de toepassing van de overgangsregeling. In overige gevallen blijft de ILT-beschikking - en daarmee het in de heffing van afvalstoffenbelasting te betrekken gewicht - gebaseerd op de gegevens in de eerdere aanvraag. Dit geldt uiteraard behoudens ambtshalve

afgegeven beschikkingen of correcties ingevolge artikel 25a, eerste lid, Wbm, wanneer om andere redenen blijkt dat de eerdere aanvraag onjuist of onvolledig was.

Artikel XVI

Artikel XVI (inwerkingtreding)

Dit artikel regelt de inwerkingtreding. Voor een aantal wijzigingen is in een inwerkingtreding met terugwerkende kracht of met een latere datum voorzien. Waar dat het geval is, is dat toegelicht bij de toelichting op de betreffende onderdelen.

PM ondertekening